

Cajleng

Glasiło učencev Osnovne šole
Adama Bohoriča Brestanica

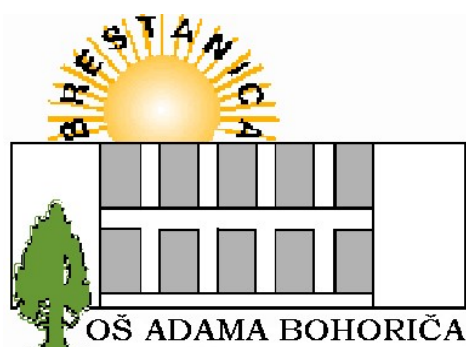

17. številka, junij 2023

KAZALO

_Toc137018472

UVODNIK.....	5
DOGAJALO SE JE	6
ŠOLSKA SKUPNOST IN ŠOLSKI PARLAMENT	16
NOVICE IZ SVETA ŠPORTA	21
INTERVJU	38
BRALNI KOTIČEK.....	41
FILMSKI KOTIČEK.....	42
EKO KOTIČEK	43
LIKOVNI KOTIČEK	46
LITERARNI KOTIČEK.....	53
POTUJEMO.....	72
RAZVEDRILO	73

UVODNIK

Pa je še eno šolsko leto že (skoraj) naokoli! Minilo je, kot bi mignil, in nam postreglo z obilo dogajanja v Sloveniji, po svetu in v naših šolskih prostorih. Vsi že nestrpnost pričakujemo brezskrbne počitniške dni, ko bomo lahko pozabili na ocenjevanja, zahtevno snov in urnik, ter se prepustili spanju, družini, prijateljem in vsem aktivnostim, za katere v natrpanem vsakdanjiku kar zmanjkuje časa.

Preden se vsi skupaj povsem sprostimo in zaključimo s šolskim letom, pa vas šolski novinarji prijazno vabimo, da se nam še zadnjič pridružite na časopisnem potovanju skozi stalne rubrike našega šolskega glasila.

Za vas smo poročali o aktualnih dogodkih po svetu in na šoli, predstavili aktivnosti šolske skupnosti in šolskega parlamenta ter novice iz sveta športa, ki jih je v tokratni številki še zlasti veliko. Nikoli nam tudi ne zmanjka idej za izvedbo intervjujev – tokrat smo k besedi povabili Brestaničanko Majo Kozmus, za mnenje pa smo v kratkih intervjujih povprašali tudi vas, učence.

Ker se približuje poletje, smo pobrskali tudi za dobrimi knjigami in filmi, ki vam jih priporočamo v branje oz. ogled. Kot običajno pa vas vabimo tudi k branju angleškega in eko koticčka ter literarnih prispevkov, pa tudi k ogledu izbranih likovnih izdelkov. Kot povabilo v počitniške dni pa se naš Cajteng zaključuje z razvedrilom in poletnim horoskopom.

V tokratni številki boste lahko opazili tudi novost – naš Cajteng je po novem okrašen z risbicami, ki so jih pri izbirnem predmetu neobvezna umetnost pod mentorstvom učiteljice Urše Vidmar pripravili naši petošolci.

Šolski novinarji vam želimo uspešen zaključek šolskega leta in sončne, nasmejane in igrive poletne počitnice!

Andreja Dvoršek, urednica

*Sposodim si poletni dan,
ves sončen je in nasmejan,
ves kuštrav je in razigran,
in ti mu praviš dober dan.*

*Sposodim si poletno noč,
ko zvezde zrejo v nekoč,
ko luna že odhaja proč,
le ti mi šepneš lahko noč.*

(Feri Lainšček: Sposodim si)

DOGAJALO SE JE ...

Potresi

Posledice potresa v Turčiji

Vir fotografije: <https://www.dnevnik.si/1043007408>, 15. 5. 2023

Potres je sunkovito nihanje tal, ki nastane zaradi premikanja zemeljskih plošč. Nastanejo, ko se zgodi nenadni premik nekje v notranjosti Zemlje ali na njeni površini in vzbudi elastične valove, ki se širijo iz žarišča.

V katastrofalnih potresih, ki so februarja prizadeli območje na jugovzhodu Turčije blizu meje s Sirijo, je po zadnjih podatkih umrlo več kot 20 tisoč ljudi. Najmočnejši potres je imel magnitudo 7,8 po Richterjevi lestvici.

Poznamo več različnih vrst potresov:

- vulkanski potresi nastanejo ob izbruhu vulkana,
- udorni potresi nastanejo ob udorih v podzemnih votlinah,
- umetni potresi nastanejo ob eksplozijah,
- najmočnejše potrese pa povzroči premikanje tektonskih plošč.

Najmočnejši potresi v Sloveniji

1. Idrija, 26. marec 1511 – magnituda potresa je znašala 7,2 po Richterjevi lestvici
2. Koroška, 25. januar 1348 – magnituda potresa je znašala 6,5 po Richterjevi lestvici
3. Ljubljana, 14. april 1895 – magnituda je znašala 6,1 po Richterjevi lestvici

Najmočnejši potresi po svetu

1. Valdivia, Čile, 1960 – potres z magnitudo 9,5 po Richterjevi lestvici
2. veliki potres Aljaske, 1954 (magnituda 9,2)
3. Sumatra, Indonezija, 2004 (magnituda 9,1)
4. Tohoku, Japonska, 2011 (magnituda 9,1)
5. Polotok Kamčatka, Rusija, 1952 (magnituda 9,0)

Nik Arenšek, Žana Ban in Pia Šturbej, 8. a

Brestaničarka – šola zviti ustvarjalcev

Učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica so v sklopu projekta dela z nadarjenimi, ki so ga poimenovali *Brestaničarka – šola zviti ustvarjalcev*, pripravili tematske delavnice za učence od 1. do 5. razreda. Delavnice so potekale v petek, 17. 3. 2023 od 17.00 do 19.00 ure. Pripravljenih je bilo 7 delavnic na temo Harryja Potterja. Učenci so se lahko udeležili naslednjih delavnic:

Foto: Nika Kovačič in Lučka Colarič

- delavnica **Čarovniški zvarki** z učiteljico Mojco Mlakar in učenci, ki so predstavili različne zanimive poskuse;
- **Harryjeve angleške uganke** pod mentorstvom učiteljice Alenke Šribar in učenci, kjer so udeleženci lahko igrali igro »Word Search«, kartali in se naučili angleških besed za dele telesa;
- **Magična zabava** z učiteljico Katjo Zorčič in učenci, ki so predstavili vsebino knjig o Harryju Potterju in pisateljico J. K. Rowling ter priredili kratko predstavo ter pripravili kviz;
- **Čarobne rastline s profesorico Ohrovt** z učiteljico Natalijo Salmič in učenci. Pripravili so kviz o rastlinah, ki so predstavljene v knjigah Harry Potter, pomagali učencem posaditi svojo rastlino in pripravili igro spomin;
- **Potovanje v vesolje** z učiteljico Marjanco Penič in učenci, ki so pripravili kviz, predstavili zgradbo vesolja in naredili hologram vesolja;
- **Muzikalna čorba** z učiteljico Manco Moškon in učenci, kjer so se udeleženci lahko preizkusili v igranju različnih inštrumentov ter
- **Čarovniški triki** z učiteljico Katjo Zorko, kjer so si učenci ogledali raznovrstne trike in čarovnije.

Šola je »dihala« skupaj z delavnicami, saj jo je učiteljica Urša Vidmar skupaj z učenci uredila v stilu Bradavičarke. Za izvajalce delavnic in mentorje je bila pripravljena tudi večerja, po njej pa smo si iz telovadnice prinesli blazine in se udobno namestili v različnih učilnicah, da bi gledali film Harry Potter. Ko so vsi učenci končali z ogledom, smo se odpravili spat. Zjutraj smo pojedli zajtrk in odšli domov.

Foto: Nika Kovačič in Lučka Colarič

Nika Kovačič in Lučka Colarič, 8. a

Foto: Nika Kovačič in Lučka Colarič

Nacionalna in mednarodna izmenjava knjižnih kazalk

V letošnjem šolskem letu smo že tretje leto zapovrstjo uspešno izvedli projekt Nacionalne in mednarodne izmenjave knjižnih kazalk. Iz obeh partnerskih šol smo dobili prelepe kazalke, pisma in fotografije.

Učenci so v sklopu ure knjižnično-informacijskega znanja izdelali knjižna kazala, ki so si jih izmenjali z vrstniki partnerske šole iz Slovenije, in sicer z Osnovno šolo Loče (nacionalna izmenjava) ter z osnovno šolo Dzukijos mokykla iz Litve (mednarodna izmenjava).

Učenci 2. razreda so za nacionalno izmenjavo ustvarili knjižne kazalke po prebrani pravljici z naslovom Levček Hugo, ki govori o ljubezni med mamico in sinom ter o učenju samostojnosti. Tretješolci pa so v šolski knjižnici prisluhnil pravljici Knjigotap. V nacionalni izmenjavi knjižnih kazalk je sodelovalo 36 učencev iz 2. in 3. razreda.

Četrtošolci in petošolci pa so se udeležili mednarodne izmenjave. Učenci so med učno uro v knjižnici spoznali Litvo in prebrali zgodbo Božič, Božič, katere avtor je znan litovski pisatelj in ilustrator Kestutis Kasparavičius. Ker je knjiga Božič! Božič! Tudi del projekta Naša mala knjižnica, v katerem sodeluje naša šola, smo rešili tudi naloge v ustvarjalniku, ki so posvečene Litvi in omenjeni knjigi. V mednarodni izmenjavi je sodelovalo 51 učencev iz 4. in 5. razreda.

Katja Zorčič

Vir fotografij: Katja Zorčič

Tretješolci prespali v šoli

Tretješolci smo imeli v aprilu poseben dan, saj smo prespali v šoli. Popoldne smo se dobili pred šolo, nato pa smo imeli tri različne delavnice. Dve sta bili športni, ena pa z miselnimi igrami. Po delavnicah smo si v razredu uredili ležišča. Skupaj smo večerjali, se uredili za spanje, nato pa pred spanjem pogledali še risanko. Spanje v šoli je bila res čudovita izkušnja in upamo, da jo še kdaj ponovimo.

Tretješolci

Zelo mi je bila všeč pajkova mreža, miselne igre in igre z lončki.

Ema, 3. a

Všeč mi je bila delavnica z judom, ker nas je učiteljica metala po tleh, delavnica s pajkovo mrežo in risanka, ki smo jo pogledali.

Jan, 3. a

Najbolj sem uživala pri plazenju skozi pajkovo mrežo in miselnih igrah.

Lili Kostanjšek, 3. a

Užival sem pri plazenju skozi pajkovo mrežo, pri risanki, judu in miselnih igrah.

Max Erkić, 3. a

Najbolj mi je ostalo v spominu spanje v razredu in risanka, ki smo si jo pogledali pred spanjem.

Jaka, 3. a

Tudi četrtošolci prespali v šoli

V noči iz 24. na 25. marec so tudi naši četrtošolci skupaj s tretješolci izkusili prav posebno doživetje – prespali so v šoli. Naj dogajanje in vzdušje ob tem predstavijo kar njihovi vtisi in fotografije.

Imeli smo delavnice, kjer je bilo zelo sproščeno. Jedli smo palačinke in pred spanjem smo si ogledali zelo zanimiv film o levu in volku.

Dorian, 4. a

Všeč mi je bil nočni pohod, kjer smo poslušali o zvezdah. Nekaj se jih je tudi videlo. Veliko smo se hecali in najbolj mi je bila všeč delavnica o judu.

Žan Glas, 4. a

Najbolj so mi bile všeč delavnice – predvsem judo, kjer nas je učiteljica naučila, kako se pravilno pade.

Rok, 4. a

Najbolj mi je bil všeč judo, saj smo se res nasmejali in se veliko metali po tleh. Super je bilo tudi skakanje roke – noge.

Adam, 4. a

Rada sem ustvarjala v delavnicah. Najbolj mi je bil všeč film o levu in volku. Zvečer smo tudi malo dlje klepetali, vendar kmalu utrujeno zaspali.

Lana, 4. a

Bil sem v delavnici, kjer smo pekli palačinke. Zelo so bile dobre. Jedli smo jih za večerjo.

Jan, 4. a

Učiteljica Katja nam je pripravila pajkovo mrežo in zelo zabavno je bilo, ko smo se po izogibali vrvem, da ni zaigral zvonček.

Kaja, 4. a

Všeč mi je bil judo, pajkova mreža in ogled filma. Zelo smo se zabavali.

Uroš, 4. a

Spanje v šoli mi je bilo zelo všeč. Izdelovala sem metuljčka iz papirja. Zvečer smo bili utrujeni, ampak smo še vseeno klepetali.

Nika, 4. a

Zelo zabavna mi je bila pajkova mreža. Imeli smo tudi zelo dobro večerjo in zajtrk. Vse je bilo zelo okusno.

Amna, 4. a

Vir fotografij: Anja Mirt

Učenci prve triade v Kostanjevici na Krki

Učenci prve triade smo v četrtek, 18. 5. 2023, obiskali Kostanjevico na Krki. Najprej smo se ustavili v galeriji Božidarja Jakca, kjer smo si ogledali zunanjo razstavo lesenih skulptur, nato pa nas je kustosinja peljala še na ogled zvočne razstave ter razstave Franceta Kralja. Po ogledih smo imeli delavnice. Drugošolci so ustvarjali iz lesa in žic, prvošolci in tretješolci pa so se preizkusili v izdelavi monotipije.

Po zaključenih delavnicah smo se z avtobusi odpeljali še na ogled Kostanjeviške jame. Občudovali smo kapnike, reko, ki teče skozi jamo, netopirje in podobe, ki jih predstavljajo kapniki. Kljub temu da je jama v naši bližnji okolici, je marsikdo še ni obiskal, zato je bila to res zanimiva izkušnja.

Razredničarke učencev 1. triade

Vtisi tretješolcev:

Najbolj mi je bilo všeč v jami, kjer smo videli različne oblike kapnikov v obliki nog, hlač, prstov in prestol kralja Matjaža.

Nik, 3. a

Uživala sem v ustvarjanju monotipije, in tudi v jami, kjer si skozi domišljijo lahko videl veliko zanimivih stvari.

Ema, 3. a

Všeč mi je bilo v jami, kjer sem videl kapnike v obliki noge in tudi v galeriji. Zanimiv me je bil kip v obliki QR koda.

Lorenzo, 3. a

Najbolj sem si zapomnil kapniki v obliki meča, prestola kralja Matjaža in noge.

Rok., 3. a

Užival sem v jami, kjer sem videl mavrični kamen.

Gal, 3. a

Všeč mi je bilo v jami, žuborenje vode v jami in kipi na prostem.

Jan, 3. a

V spominu sta mi najbolj ostala kapnika v obliki Jezusa in krokodila.

Din, 3. a

Lepo mi je bilo v jami, kjer sem videl kapnik v obliki sablje.

Max E., 3. a

Uživala sem v ustvarjanju monotipije in tudi v jami, kjer smo videli različne kapnike.

Lili K., 3. a

Vir fotografij: razredničarke 1. triade

V drugem razredu je veselo

Drugošolci radi obiskujemo šolsko knjižnico sami ali v družbi sošolcev.

V aprilu smo se drugošolci pri matematiki spremenili v prodajalce in kupce. Prodajali in kupovali smo izdelke s skoraj »pravi« denarjem.

Mar nam je za okolje, zato skrbimo za okolico šole in pobiramo tudi kamne in vejice s trave ob igriščih.

Metka Vutkovič

Vir fotografij: Metka Vutkovič

Šestošolci in sedmošolci na Dolenjskem

V četrtek, 25. maja, so se šestošolci in sedmošolci odpravili na ekskurzijo na Dolenjsko. Dan je bil obarvan s prijetnimi temperaturami, soncem, spoznavanjem začetkom književnosti in preživet v zeleni, mehki dolenjski pokrajini.

Najprej som se z avtobusom naprej odpeljali do Rašice pri Velikih Laščah, kjer smo si ogledali **Trubarjevo domačijo**. Vodička nam je predstavila spominsko sobo začetnika slovenskega knjižnega jezika, Primoža Trubarja. Spoznali smo najpomembnejše postaje njegove življenja, se podali v čas reformacije in spoznali, zakaj je pravzaprav Primož Trubar tako pomemben, da še vedno, več kot 500 let po njegovem rojstvu, spoznavamo njegovo delo.

Nato smo se, okrepčani z malico, podali naprej proti deželi prizorišč snemanja nanizanke Reka ljubezni. Sprehodili smo se skozi vas Gradiček do **izvira reke Krke**, nato pa je sledil za mnoge najzanimivejši del dneva – obisk **Krške jame**. Gre za vodoravno jamo, iz katere ob povodnji bruha podzemski voda. Ob poti skozi jamo smo dodobra preizkusili svojo domišljijo, saj nam je vodnik pokazal mnoge podobe, ki so nastale na stenah jame. Videli smo tudi človeško ribico. V jami je bilo zelo mrzlo, zato smo se ob vrnitvi ob izvir razveselili sončne toplote.

Ker nam je do ogleda naslednje znamenitosti ostalo še nekaj časa, smo se sprostili ob slikovitem izviru reke Krke, nato pa še ob izviru rečice Poltarice tik ob parkirišču. Nazadnje smo se odpravili še na Muljavo, do **Jurčičeve domačije**, muzeja na prostem. Tam so se učenci razdelili v tri skupine. Vodniki so nam na zanimiv in doživet način predstavili Jurčičevo

rojstno hišo in literarno zbirko, njegovo življenje in družino. Izvedeli smo, da Jurčič ni bil samo pisatelj, temveč tudi prvi slovenski poklicni novinar. Predstavili so nam bivanjski standard bajtarjev (najrevnejših kmetov) v 19. stoletju, ogledali smo si tudi Krjavljevo koč. Zanimiva je bila tudi etno zbirka iz katere nam bo zagotovo najbolj ostala v spominu polhova koža, ki smo jo potipali.

Andreja Dvoršek

Vir fotografij: Damjan Kos in Urša Vidmar

ŠOLSKA SKUPNOST IN ŠOLSKI PARLAMENT

Delavnica joge v Joga hiški

Foto: Andreja Dvoršek

V četrtek, 9. marca, smo se po pouku z učiteljico Andrejo Dvoršek nekateri učenci peš odpravili do Joga hiške na Senovem, da bi se posvetili sproščanju. Tema letošnjega Šolskega parlamenta je namreč *Duševno zdravje otrok in mladih*. Na poti nas je spremljalo toplo sonce, zato je bil sprehod zelo prijeten.

Ob prihodu nas je vaditeljica joge, gospa Marta Perčič, prijazno pozdravila in takoj smo zavohali prijeten vonj po dišečih palčkah in lesu v prostoru. Vzdušje je bilo zelo lepo, sproščeno.

Posedli smo se na blazine in pričeli s pogovorom o tem, kaj nas sprosti. Naredili smo kratki vaji dihanja, nato pa se malo razmigali in opravili tri kroge pozdrava soncu. Ob zaključku smo se posvetili še globokemu sproščanju, ki je trajalo 20 minut. Začelo se je tako, da smo se ulegli na blazine in položili sivkine blazinice na oči, nato pa smo poslušali gospo Marto, ki nas je vodila skozi sprostitvev.

Za zaključek smo preizkusili še nekaj jogijskih položajev – zahtevnejši položaj goloba in nekaj preprostejših: položaj otroka ter obrnjeni trikotnik. Ob zaključku smo se počutili zelo umirjeno in sproščeno.

Zahvaljujemo se gospe Marti za prijetno delavnico.

Nika Kovačič in Žana Ban, 8. a

Občinski otroški parlament

V torek, 14. marca, so se tri učenke naše šole, osmošolka **Nika Kovačič** in devetošolki **Iza Bahčič** ter **Eva Sluga**, udeležile zasedanja 33. **občinskega otroškega parlamenta osnovnih šol MO Krško in Občine Kostanjevica na Krki**.

Predstavniki šol so se skupaj z mentorji zbrali v sejni sobi Občine Krško, kjer nas je najprej pozdravila v. d. predsednika ZPM Krško, gospa Katja Šribar, nagovorila pa sta nas tudi župana obeh občin.

Mladi parlamentarci so se nato v treh različnih delavnicah posvečali osrednji temi letošnjega šolskega parlamenta **Duševno zdravje otrok in mladih**. Tako so spregovorili o samopodobi, metodah sproščanja ter medvrstniških odnosih, nato pa poročali o svojem delu. Udeleženci vsake šole so izbrali po enega predstavnika, ki se je vsem učencem predstavil in jih nagovoril, nato pa je potekalo glasovanje. Izglasovali smo dve predstavnici naših občin, ki nas bosta predstavljali na nacionalnem otroškem parlamentu v Državnem zboru RS v Ljubljani.

Preživeli smo zanimivo dopoldne, kjer smo se naučili veliko novega in uporabnega, zlasti veliko kratkih in učinkovitih metod, ki nam lahko pomagajo pri sproščanju v stresnih situacijah v šoli.

Mentorica Andreja Dvoršek

Vir fotografij: Andreja Dvoršek

Fotonatečaj »Pomlad v vsej svoji lepoti«

Toplo spomladansko vreme, cvetoča drevesa, čebelice, leteči metulji in žive barve so fotografije kar silile, da so pograbili svoje fotoaparate in se odpravili v naravo iskat motive za svoje fotografije. Tudi naši učenci so se veliko gibali v naravi in vmes ustvarili nekaj lepih fotografij, ki so jih poslali na fotonatečaj, ki smo ga naslovili preprosto *Pomlad v vsej svoji lepoti*. Mentorici šolske skupnosti in učiteljica Urša Vidmar smo imele težko nalogo, izmed vseh prispelih fotografij izbrati najboljših pet. Te vam predstavljamo, ker pa so vse prispele fotografije po svoje lepe, objavljamo tudi ostale. Še pred koncem šolskega leta bodo izbrane fotografije krasile šolski hodnik v zgornjem nadstropju.

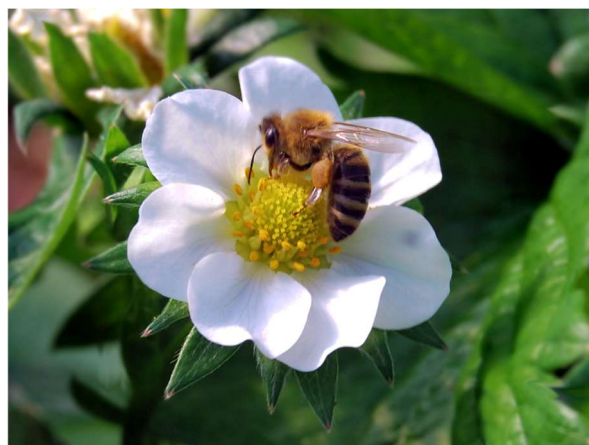
Andreja Dvoršek

Leja Glas, 5. a
Top 5

Karla Grubič, 7. a
Top 5

Lucija Koren, 7. r.
Top 5

Rožle Grubič, 9. a
Top 5

Sara Kočevar, 5. a
Top 5

Karla Grubič, 7. a

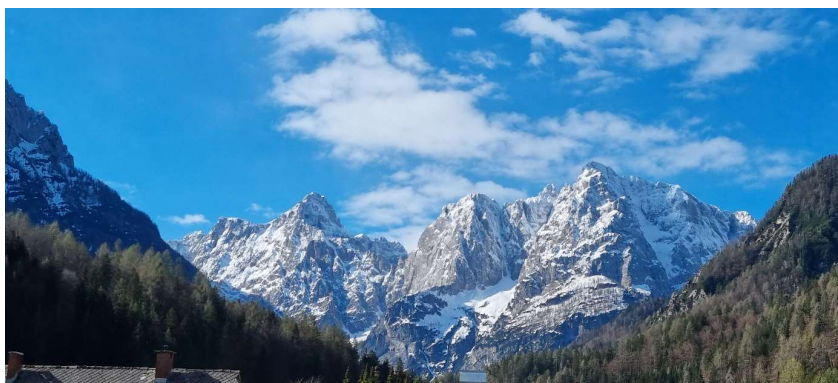
Rožle Grubič, 9. a

Nika Kovačič, 8. a

Nika Kovačič, 8. a

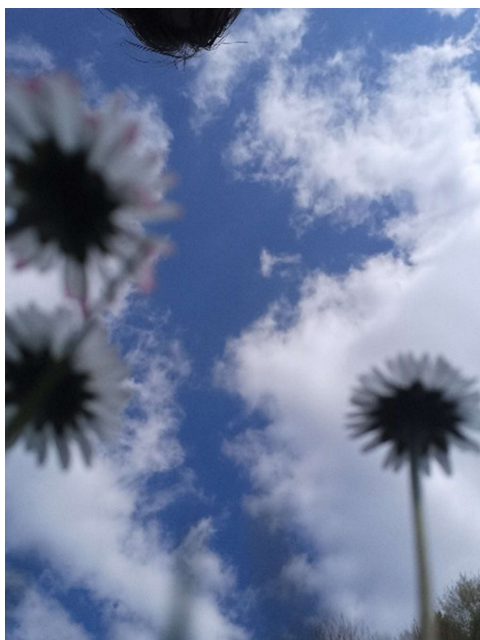
Rok Omrzel, 4. a

Žan Omrzel, 7. r.

Žan Omrzel, 7. r.

Sara Kočever, 5. a

Leja Glas, 5. a

NOVICE IZ SVETA ŠPORTA

Zimski športni dan v Planici

V sredo, 1. marca, smo učenci od 7. do 9. razreda odšli v Planico na ogled nordijskega svetovnega prvenstva. V okviru Eko šole smo dobili brezplačen prevoz in brezplačne vstopnice za ogled uradnega treninga naših skakalcev na veliki skakalnici in hkrati za ogled tekme v smučarskem teku na 15 km ter ogled nordijske kombinacije posameznikov.

Dan je bilo zelo mrzel, a do Planice smo se sprehodili in s tem zelo ogreli naše telo, da smo potem lahko navijali in vzpodbujali vse tekmovalce. Samo vzdušje na prireditvi je bilo enkratno, videlo pa se je, da je primanjkovalo dodatnih gledalcev, a smo učenci vseh slovenskih šol bili dovolj glasni, da smo naše tekmovalce še dodatno motivirali.

Najbolj nam je v spominu ostal, žal, padec našega Petra Prevca, ki nas je presenetil in smo vsi ostali brez besed. Še sreča, da se je tako dobro končalo.

Med odmorom smo imeli malo animacije, ki jo je izvajal Blaž Blažič iz Radia 1 in je športno vzdušje še popestril. Imeli pa smo tudi možnost kupiti kakšen spominek za spomin na dogodek v Planici. Preživeli smo prijeten dan tako s sošolci kot z učitelji.

Natalija Rován

Vir fotografij: Natalija Rován

Občinsko tekmovanje v mali odbojki

V sredo, 15. 3. 2023, je na OŠ Leskovec pri Krškem potekalo občinsko tekmovanje v mali odbojki za mlajše deklice (letnik 2010 in mlajše). Tudi naša šola je imela šolsko ekipo, ki so jo sestavljale: Hana Škoberne, ki je bila kapetanka, Karla Grubič, Maria Rosa Kozmus, Nina Ban, Mojca Rostohar, Mia Stopar, Živa Župevc in Zara Povhe.

Učenke so pokazale borbenost, ki pa žal za napredovanje naprej ni zadostovala. Trema je bila prevelika. Verjamem, da so deklice želele več, pa tokrat ni šlo. Šport je zelo nepredvidljiv in včasih ne gre tako, kot si želimo. Potrebno je ogromno dela, volje, želje, da naredimo korak naprej. A verjamem, da bodo tudi te deklice enkrat nagrajene in zadovoljne prišle domov s tekmovanja. Vseeno jim za nastop na občinskem čestitam, izkušnja je zagotovo neprecenljiva.

Na koncu so osvojile 5. mesto.

Natalija Rován

Vir fotografij: Natalija Rován

Odprto občinsko prvenstvo v športnem plezanju

V sredo, 22. marca 2023, so v športni dvorani Brežice izvedli odprto občinsko prvenstvo v športnem plezanju 2023, ki je hkrati veljalo za občini Krško in Brežice.

Prijavljenih je bilo 124 otrok iz vadb v Brestanici, Krškem, Brežicah in Artičah. Tekmovanja se je na koncu udeležilo 98 tekmovalcev, ki so se zagrizeno borili za najboljša mesta. Vsak tekmovalec je plezal dve smeri, končni rezultat je bil seštevek višin in seštevek časov plezanja iz obeh smeri. Prav vsi udeleženci so prejeli lično diplomo za udeležbo, prvi trije iz občin Krško in Brežice pa še lepo medaljo (Vir: pak.si).

Tudi naša šola je imela predstavnike na Občinskem tekmovanju v športnem plezanju. Med starejšimi učenkami je blestela **Eva Sluga** iz 9. razreda. Postala je **občinska prvakinja med starejšimi učenkami od 7. do 9. razreda**, za kar ji iskreno čestitamo.

Med mlajšimi učenkami je blestela **njena mlajša sestra, Ida Sluga**, ki je ravno tako postala **občinska prvakinja med mlajšimi učenkami 5. in 6. razred**. Na zmagovalnem odru pa sta se ji pridružili še **Žana Jevšnik**, ki je osvojila **2. mesto**, in **Kim Zorko**, ki je osvojila **3. mesto**. V tej kategoriji sta tekmovali še Zoja Moškon, ki je osvojila 4. mesto, in Leja Glas, ki je osvojila 7. mesto.

Iskrene čestitke, dekleta!

Natalija Rován

Vir fotografij: Natalija Rován

Občinsko tekmovanje v mali odbojki za dečke

V ponedeljek, 20. 3. 2023, je na OŠ Jožeta Gorjupa Kostanjevica na Krki potekalo občinsko tekmovanje v mali odbojki za mlajše dečke, letnik 2010 in mlajše.

Naša šola je nastopila na tekmovanju v naslednji šolski

ekipi: Urban Lebar – kapetan, Tim Požun, Nik Junkar, Liam Lončar, Tay Kajba, Žan Jevšnik, Andraž Povhe in Tilen Resnik.

Učenci so v določenih trenutkih pokazali, da so lahko zelo konkurenčni proti vsem ekipam. Naredili smo preveč enostavnih napak, da bi posegli po višjih mestih. Tudi bučnega navijanja domačih navijačev nismo bili ravno vajeni.

Kljub borbenosti in požrtvovalnosti pa nam igra v ključnih trenutkih ni stekla, tako kot smo si želeli. Na dveh tekmah je odločal odločilni 3. set in žal se tehnica ni obrnila v našo korist.

Kot učitelja me veseli, da so se učenci potrudili in hrabro zastopali barve naše šole na tekmovanju. S tekmovanjem so si pridobili dodatne izkušnje na višjem nivoju in jim zato čestitam. Tekmovanje bo v prihodnje še kar nekaj, zato le pogumno naprej. Po vsakem porazu se je potrebno pobrati in poiskati tiste dobre stvari ter se iz tega čim več naučiti.

Na koncu so učenci osvojili 4. mesto.

Rezultati odigranih tekem:

- OŠ Adama Bohoriča Brestanica : OŠ Jurija Dalmatina Krško 0 : 2;
- OŠ Adama Bohoriča Brestanica : OŠ Raka 1 : 2;
- OŠ Adama Bohoriča Brestanica : OŠ Kostanjevica na Krki 1 : 2.

Iskrene čestitke fantje za borbenost.

Damjan Kos

*Vir fotografij:
Damjan Kos*

Šolski državni kros 2023

V četrtek, 20. 4. 2023, smo učenci naše šole imeli ekipo tekmovalcev za šolski državni kros, ki je letos potekal v Murski Soboti.

Kljub slabi napovedi smo imeli čudovito vreme, na prekrasni lokaciji v Murski Soboti. Učenci smo prikazali svoje najboljše teke na državnem tekmovanju, za kar jim lahko čestitamo in smo ponosni na to. Učenci so na progi imeli pripravljene ovire (hlode, klanec z mivko) in so bili navdušeni nad

pripravljeni progo kot tudi samo organizacijo, ki je bila resnično izvrstna.

Sonček in dobra volja sta nas spremljala ves čas tekmovanja in tudi po poti domov.

Rezultati

Med učenkami letnik 2011 sta v teku na 1000 m osvojili **Zoja Moškon** 79. in **Kim Zorko** 81. mesto med 111 tekačicami.

Med učenci letnik 2010 sta v teku na 1000 m osvojila **Urban Lebar** 38. in **Matija Ferlan** 102. mesto med 114 tekači; med učenkami pa **Hana Škoberne** 34. in **Živa Župevc** 47. mesto med 107 tekačicami.

Med učenci letnik 2009 so v teku na 1500 m osvojili **Alen Boh Cehte** 83., **Tilen Jevšnik** 112. in **Nik Arenšek** 114. mesto med 115 tekači; med učenkami pa **Živa Ribič Vene** 59., **Pia Šturbej** 62. ter **Lara Omerzel** 62. mesto med 85 tekačicami.

Med učenci letnik 2008 so v teku na 1500 metrov osvojili **Jan Brljavac** 62., **Nik Resnik** 92. ter **Rožle Grubič** 107. mesto med 114 tekači; med učenkami pa **Tisa Ljubi** 37. in **Eva Sluga** 39. mesto v teku na 1000 m.

Iskrene čestitke, ekipa.

Natalija Rován in Damjan Kos

Vir fotografij: Natalija Rován in Damjan Kos

Atletski troboj

Današnji dan, 4. maj 2023, so učenci I. triade preživeli čudovito. Najprej so imeli štafetne igre v telovadnici, da niso motili učencev, ki so pridno pisali NPZ-je, po malici pa so nadaljevali zunaj, na našem prenovljenem atletskem stadionu. Vsi učenci so tekmovali v teku na 150 m, v skoku v daljino in metu žvižgača. Poleg tega so imeli pripravljen poligon in štafetne igre na svežem zraku. Vsi so se trudili po svojih najboljših močeh, zato je bilo veselje ob koncu nepopisno. Najboljši trije učenci vsakega razreda so na koncu prejeli priznanja.

Športno obarvano in razigrano dopoldne nam je bilo res všeč, komaj čakamo, da ga spet preživimo na tak način.

Natalija Rovan

Rezultati

3. razred

Mesto	Učenka	Učenec
1.	Lili Kostanjšek	Nik Moškon
2.	Ema Mozer	Gal Tršelič
3.	Eva Blatnik	Lorenzo Hidanović

2. razred

Mesto	Učenka	Učenec
1.	Nina Lužar	Leon Racman
2.	Ema Paškulin	Admir Berisha
3.	Staša Zorko	Jošt Pfeifer

1. razred

Mesto	Učenka	Učenec
1.	Kaja Zakšek	Andraž Čamernik
2.	Naomi Cvirn	Žiga Hriberšek
3.	Alea Shurdhaj	Aljaž Kenig

Vir fotografij: Natalija Rovar

Atletski mnogoboj

Na čudovit petkov dan, 5. maja 2023, so učenci od 4. do 9. razreda imeli atletski športni dan, ki so ga komaj čakali.

Prvič smo ga izvedli na našem novem, prenovljenem atletskem stadionu, kjer so res uživali in dosegli izvrstne rezultate. Prav vsi učenci so se trudili, navijali in vzpodbujali vsakega posameznika in se veselili končnih rezultatov ter podelitve priznanj.

Gotovo je najzanimivejša tekma športnega dne štafetni tek razredov, kjer se najhitrejši posamezniki borijo za končno zmago in naziv šolskega prvaka. Letos so svojo premoč vseeno pokazali devetošolci, ki osmošolcem niso dovolili zmage. Tretje mesto so osvojili sedmošolci.

Absolutna zmagovalca v mnogoboju (tek na 60 m, tek na 1000 m, skok v daljino, suvanje krogle) sta letos postala devetošolec **Jan Brljavac**, ki je postavil nov mejnik v atletskem mnogoboju na novi atletski stezi s 3056 točkami, in osmošolka **Lara Omerzel** z 2210 točkami.

Naj pohvaliva tudi vse ostale učence, ki so letos tekmovali in pokazali, da s pravo voljo, željo in motiviranostjo lahko dosežejo svoje najboljše rezultate. Nasmehi na obrazih učencih pa so povedali vse.

Natalija Rovar in Damjan Kos

Rezultati

9. razred

Mesto	Učenka	Učenec
1.	Tisa Ljubi	Jan Brljavac
2.	Eva Sluga	Žiga Čuber Potočnik
3.	Živa Ribič Vene	Rožle Grubič

8. razred

Mesto	Učenka	Učenec
1.	Lara Omerzel	Nik Arenšek
2.	Pia Šturbej	Tilen Jevšnik
3.	Sandra Bohorč	Enej Cvirn

7. razred

Mesto	Učenka	Učenec
1.	Hana Škoberne	Urban Lebar
2.	Živa Župevc	Matija Ferlan
3.	Maria Rosa Kozmus	Filip Kelher

6. razred

Mesto	Učenka	Učenec
1.	Nika Zakšek	Tilen Resnik
2.	Kim Zorko	Tay Kajba
3.	Zoja Moškon	Jakob Ferlan

5. razred

Mesto	Učenka	Učenec
1.	Brina Omerzel	Patrik Potočnik
2.	Ida Sluga	Gašper Mozer
3.	Pinija Ljubi	Marcel Potočnik

4. razred

Mesto	Učenka	Učenec
1.	Tija Kozole	Žan Lužar
2.	Elizabeta Kukovičič	Aljaž Ban
3.	Julija Bračun	Adam Župevc

Rezultati meta žvižgača

5. in 6. razred dekleta:

1. Zara Povhe – 25 m
2. Ida Sluga – 24,2 m
3. Lara Omerzu – 23,7 m

5. in 6. razred dečki:

1. Marcel Potočnik – 38,9 m
2. Patrik Potočnik – 35,5 m
3. Tay Kajba – 33 m

7. do 9. razred dekleta:

1. Lara Omerzel – 36,2 m
2. Živa Ribič Vene – 35,5 m
3. Hana Škoberne – 33,7 m

7. do 9. razred dečki:

1. Urban Lebar – 56,8 m
2. Žiga Čuber Potočnik – 54,6 m
3. Nik Arenšek – 54,6 m

Vir fotografij: Natalija Rovin in Damjan Kos

Žogarija

V torek, 9. 5. 2023, se je pri Osnovni šoli Jurija Dalmatina Krško nadaljeval mednarodni projekt Žogarija, ki letos praznuje že 18 let.

Glavno vodilo projekta je, da nogomet in šport na splošno lahko izboljšata kakovost življenja mladih in jim privzgojita življenjske vrednote, kot so solidarnost, poštenost, odgovornost ter spodbudita spremembe med njimi v šoli, lokalni skupnosti in tudi širše.

Žogarije so se udeležili tudi učenci naše šole. Sodelovali smo v različni aktivnostih in igrah, ki so se točkovale glede na dosežen rezultat v posameznih igrah. Pri vseh igrah smo se spodbujali in navijali eden za drugega ter spodbujali tudi ostale učence iz drugih šol v duhu poštenosti.

Naši učenci in učenke so sodelovali v igri *nogomet 3 na 3*: Gal Tršelič, Nik Moškon, Lili Kostanjšek, Jan Zakšek in Max Purkat; v igri *z vami gospod profesor* sta sodelovala Tija Kozole ter Adam Župevc; v kvizu znanja so se pomerili Ida Sluga, Pinija Ljubi ter Maj Požeg Dular; v igri spretnosti z žogo v zraku in poigravanjem z žogo na tleh pa sta nastopila Adam Župevc in Jan Zakšek.

Na koncu smo osvojili **3. mesto** in prejeli lep pokal ter priznanje, predvsem pa smo uživali in se imeli izredno lepo.

Iskrene čestitke celotni ekipi za prizadevnost, poštenost, borbenost, spretnost, solidarnost, znanje in športno navijanje skozi celotni dogodek. Snemala nas je tudi kamera in ujela vse zanimive trenutke naših nastopov. Oddajo Žogarija si je bilo mogoče ogledati na RTV SLO 2 21. 5. 2023 (ponovitev 26. 5. 2023).

Vir fotografij: Damjan Kos

Damjan Kos

Občinsko posamično tekmovanje v atletiki

Današnji dan, petek, 19. maj, je bil namenjen atletiki – kraljici športov. V OŠ Jurija Dalmatina Krško so odlično organizirali občinsko posamično tekmovanje v atletiki, na katerem je tudi naša šola imela ekipo.

Učenci so že nestrpno pričakovali ta dan, ki ga zaradi dežja nismo mogli izvesti v prejšnjem tednu. Tudi danes smo se zbudili v megleno jutro, a za vse atlete je bil današnji dan kot pisan na kožo, saj so bili pogoji res enkratni.

Celotna ekipa se je potrudila po svojih najboljših močeh in ponovno smo pokazali, da zmoremo zbrati kar nekaj medalj in pomešati "štrene" vsem ostalim šolam iz naše občine. Za nekatere učence je bila to prva izkušnja s starejšimi, zato je bila morda trema veliko večja, a verjamemo, da bo naslednjič manjša in bodo rezultati še boljši. Vsaka izkušnja nas v življenju bogati, četudi je dobra ali slaba, pa vedno prinese svoj nauk. Verjamemo, da tokrat samo dober! In kakšni so bili naši dosežki?

Osvojili smo kar 9 medalj!

- 1. mesto Urban Lebar** (met vorteksa, mlajši dečki) - 55,49 m
- 1. mesto Nik Arenšek** (tek na 60 m, starejši dečki) - 7,46 s
- 1. mesto Jan Brljavac** (tek na 1000 m, starejši dečki) - 3:06,23
- 2. mesto Žiga Čuber Potočnik** (skok v daljino, starejši dečki) - 519 cm
- 2. mesto Tisa Ljubi** (skok v daljino, starejše deklice) - 462 cm
- 2. mesto Rožle Grubič** (skok v višino, starejši dečki) - 160 cm
- 2. mesto Hana Škoberne** (tek na 600 m mlajše deklice) - 1:57,61
- 2. mesto štafeta Nik Arenšek, Žiga Čuber Potočnik, Urban Lebar, Jan Brljavac** (4 x 100 m dečki) - 50,47 s
- 3. mesto štafeta Tisa Ljubi, Eva Sluga, Živa Ribič Vene, Lara Omerzel** (4 x 100 m deklice) - 56,46 s

Iskrene čestitke, ekipa. Kmalu nas čaka področno tekmovanje v Šentjerneju. Gremo pogumno naprej.

Damjan Kos in Natalija Rovar

Občinski atletski troboj

Na prečudovit torkov dan, 23. maja 2023, smo na OŠ Adama Bohoriča Brestanica organizirali občinski atletski troboj za učence od 1. do 5. razreda. Učenci so tekmovali v treh atletskih disciplinah: v teku na 150 m, metu žvižgača in skoku v daljino. Seštevek vseh treh najboljših rezultatov je prinesel končno uvrstitev v troboju.

Na prenovljenem atletskem stadionu smo po dolgem času spet organizirali tak dogodek, ki smo ga uspešno izpeljali tudi ob pomoči naših čudovitih učencev – devetošolcev in sedmošolk. Za to sem jim še javno zahvaljujemo, ker so resnično dokazali, da zmorejo in znajo stopiti skupaj in pomagati.

Naši najmlajši atleti so ob glasni brestaniški publiki osvojili kar z medalj!

1. mesto Andraž Čamernik – letnik 2016 (1. r.); 1129 točk

1. mesto Ema Paškulin – letnik 2015 (2. r.); 1048 točk

1. mesto Lili Kostanjšek – letnik 2014 (3. r.); 1472 točk

2. mesto Nina Lužar – letnik 2015 (2. r.); 1041 točk

2. mesto Gal Tršelič – letnik 2014 (3. r.); 1566 točk

2. mesto Patrik Potočnik – letnik 2012 (5. r.); 2024 točk

3. mesto Žiga Hriberšek – letnik 2016 (1. r.); 984 točk

Iskrene čestitke celotni ekipi. Super ste!

Damjan Kos in Natalija Rován

Področno tekmovanje v akvatlonu

Tudi letos je bilo organizirano področno tekmovanje v akvatlonu v Velenju. Potekalo je v torek, 23. maja 2023. Akvatlon je sestavljen iz plavanja in teka in je atraktivna disciplina tako za tekmovalce kot za gledalce.

Tudi naša šola je imela dve predstavnici, **Živo Ribič Vene** iz 9.

razreda in **Ano Kovačič** iz 7. razreda. Obe deklici sta upravičili svoj nastop in ga opravili z odliko. **Živa** je postala **področna zmagovalka za Posavje** v akvatlonu med starejšimi deklicami letnik 2008 in 2009 (100 m plavanja in 900 m teka), hkrati pa tudi **absolutna zmagovalka za regijo Velenje, Posavje, Maribor in Mursko Soboto**.

Ana je tekmovala med deklicami letnik 2010 in 2011 (50 m plavanja in 600 m teka), kjer je bila ravno tako uspešna in je postala **področna zmagovalka**.

Iskrene čestitke dekletoma.

Natalija Rovan

Področno posamično tekmovanje v atletiki

V sredo, 31. 5. 2023, je bilo na atletskem stadionu v Šentjerneju organizirano področno tekmovanje v atletiki, na katerem je naša šola imela kar 20 tekmovalcev. Ponovno smo dokazali, da zmoremo poseči po najvišjih mestih, in srčno upamo, da bomo imeli tudi kakšnega predstavnika na državnem atletskem tekmovanju, ki bo v sredo, 7. junija v Slovenj Gradcu.

Osvajili smo 4 medalje.

Med dobitniki medalj so:

- 1. mesto Urban Lebar** (mlajši dečki) – met žvižgača, nov osebni rekord (59,14 m)
- 1. mesto Nik Arenšek** (starejši dečki) – tek na 60 m, nov osebni rekord (7,62 s)
- 3. mesto Lara Omerzel** (starejše deklice) – tek na 300 m, nov osebni rekord (46, 65 s)
- 3. mesto Žiga Čuber Potočnik** (starejši dečki) – skok v daljino, nov osebni rekord (530 cm)

Iskrene čestitke!

Damjan Kos, Natalija Rován

Vir fotografij: Natalija Rován in Damjan Kos

Nogometni klub Bayern München

Nogometaši Bayern Münchna

Vir: www.zurnal24.si

FC Bayern München je nogometni klub, ki prihaja iz bavarske prestolnice München. Bayern je daleč najuspešnejši nemški nogometni klub. Osvojenih ima 6 lig prvakov, 30 naslovov državnega prvaka in 20 naslovov pokalnega prvaka Nemčije. Klub je ustanovila skupina nogometašev že leta 1900, njegov ustanovitelj pa je Franz John.

Domači dresi nogometašev Bayerna so rdeče barve, dresi v gosteh so beli, tretji dresi pa črne barve. V klubu je igralo veliko nogometnih

legend, kot sta Manuel Neuer in Gerd Muler.

V letošnjem letu so imeli veliko menjav trenerjev in igralcev. Trenutni trener Bayern Münchna je Thomas Tuchel, ki je bil trener v angleški ligi kluba Chelsea.

Domači nogometni stadion kluba se imenuje Allianz Arena in se nahaja na severu Münchna v Nemčiji. V Allianz Areni od sezone 2005/06 delujeta dva profesionalna kluba, FC Bayern München in TSV 1860 München. Stadion so zgradili leta 2005 in sprejme 75.024 ljudi. Visok je 52 metrov.

Allianz Arena

Vir: <https://fcbayern.com/en/club/allianz-arena>

Žan Jevšnik, Tay Kajba Andraž Povhe in Tilen Resnik, 6. a

Slovenska odbojkarja Tine Urnaut in Jan Kozamernik

Tine Urnaut

Vir fotografije: www.avto-magazin.metropolitan.si

Tine Urnaut prihaja iz Slovenj Gradca in je rojen leta 1988. Visok je 2,01 m. Je kapetan slovenske odbojkarske reprezentance, s katero je leta 2015 osvojil zlato odličje v evropski ligi in srebro na evropskem prvenstvu v Bolgariji in Italiji. Urnaut je zmagal tudi v nekdanji svetovni ligi, najprej v tretji, nato še v drugi kakovostni skupini, izbrano vrsto pa zdaj zastopa v *Volleyball Nations League*. Leta 2018 je reprezentanco vodil na prvem svetovnem prvenstvu, leta 2019 pa so Slovenci na domačem

evropskem prvenstvu, ki ga je Slovenija gostila skupaj s Francijo, Belgijo in Nizozemsko, osvojili še eno srebrno odličje. Ima tudi poletni odbojgarski kamp, ki se ga lahko udeležijo mladi.

Tudi **Jan Kozamernik** je slovenski odbojkar. Prihaja iz Črnuč. Rojen je leta 1995 v Ljubljani. Najprej je bil golman, kasneje pa je zaradi najboljšega prijatelja začel z odbojko. Udeležil se je evropskega prvenstva leta 2015, kjer je slovenska moška reprezentanca osvojila 2. mesto. Igral je tudi na evropskem prvenstvu leta 2019. Takrat je dobil naziv najboljši bloker evrovolleya. Hotel je oditi trenirat v tujino in je tudi šel v dobro Italijansko ligo. Je tudi sveže poročen z Urško Kozamernik. Trenutno igra na Poljskem v klubu Asseco Resovia Rzeszow.

Jan in Urška Kozamernik

Vir fotografije: www.avto-magazin.metropolitan.si

Mlada odbojkarja

Vir fotografije: www.tineurnaut.com

Karla Grubič in Maja Hriberšek, 7. a

INTERVJU

»Rada imam svoj poklic«

Intervju z Brestaničanko Majo Kozmus

Tokrat smo se odločili, da za intervju poprosimo vsem dobro poznano, vedno nasmejano Brestaničanko, ki skupaj s svoj ravno tako znanim možem vodi klub in hostel Pod lipo. Predstavljamo vam Majo Kozmus.

Maja Kozmus

Foto: osebni arhiv

Kje ste obiskovali osnovno šolo?

Osnovno šolo sem obiskovala v Krškem – OŠ Jurija Dalmatina.

Kakšna učenka ste bili?

Do 6. razreda sem bila odlična, zadnja tri leta pa je bil uspeh malo slabši, ampak še vedno dober.

Kam vas je vodila pot po osnovni šoli?

Šla sem v gostinsko srednjo šolo v Novo mesto, ker so bili moji starši celo življenje v gostinstvu in sem jim veliko pomagala pri strežbi in sem videla samo to prihodnost, da bi bila v gostinstvu. Starši niso bili ravno

za to, da bi ostala v tem poklicu, ker je kar zahteven tako psihično kot fizično, ampak jaz sem vztrajala pri svojem in ostala pri tem poklicu.

Kako sta se s Primožem Kozmusom spoznala?

Enkrat so ga prijatelji pripeljali v mamino gostilno v Brežicah. Potem pa se je zaljubil vame in me eno leto osvajal in me tudi osvojil. 😊

Kako ste prišli do ideje, da bi odprli hostel?

Moji starši so bili lastniki stavbe, v kateri je danes hostel. V njej je imel moj oče lokal in se je odločil, da ga bo zaprl in prodal, ker se mu več ni ljubilo delati v njem, nato pa sva se s Primožem odločila, da bi imela hostel, ker je bilo veliko povpraševanja po sobah za prenočišče.

Pri katerih letih ste začeli delati v gostinstvu?

V lokalu sem začela pomagat kot 13-letna deklica in ta poklic vzljubila.

Ali se še s čim ukvarjate poleg službe v hostlu?

Poleg službe sem na prvem mestu mama in kuharica.

Kaj delate v prostem času?

V prostem času rada berem, se družim s prijatelji, ampak sem rada tudi v tišini in samoti.

Ali je gostinski poklic zahteven?

Zame poklic ni zahteven, ker ga imam rada.

Ali bi ta poklic priporočali mladim?

Ja, če imajo radi delo z ljudmi in veliko potrpljenja.

Kako poteka vaš delovni dan?

Moj delovni dan.

Zbudim se ob 4.30. V lokalu sem malo pred peto uro, da vse uredim za nov dan in da je vse »tipi topi«. Naredim izmeno do 14.00, včasih tudi po 10 ur. Odgovorim na povpraševanja, naročim robo, se družim s prijetnimi ljudmi v lokalu. Potem pa hitro domov kuhat, vozit otroke na popoldanske aktivnosti, vmes pospraviti in tako dalje ... Kot po navadi.

Kaj je največja slabost vaše službe?

Največja slabost moje službe je, da moram biti vedno pri telefonu, če me moje punce v lokalu potrebujejo.

Kakšne stranke so najbolj zahtevne?

Za mene so vse stranke enake in ni zahtevnih. Za vse se moreš maksimalno potruditi in je vse dobro.

Žana Ban in Pia Šturbej, 8. a

Kaj pa počitnice?

O tem, kakšni so njihovi načrti za poletne počitnice, smo povprašali naše učence, vse od najmlajših prvošolcev pa do najstarejših devetošolcev, ki nas bodo že kmalu zapustili. Predstavljamo vam njihove odgovore.

Žana Ban in Nika Kovačič, 8. a

Bila bom na bazenu in se kopala s svojimi starši in bratom, jedli bomo pico.

Aleja, 1. a

Šel bom na Hrvaško na morje in plaval ter se igral.

Žiga, 2. a

Šla bom v Afriko, kjer bom jahala kamele.

Julija, 4. a

Bila bom na morju v Nerezinah, kjer se bomo kopali in zvečer odšli v Lošinj.

Tia, 5. a

Šla bom v kolonijo, zadnje tri dni bodo prišli še moji starši, nato pa grem na morje s svojim atijem.

Kim, 6. a

Bila bom na bazenu in šla na Portugalsko, z mojo sestrično in bratrancem pa grem tudi v Poreč.

Nina K., 7. r.

Šla bom na morje v Nerezine za 11 dni, veliko bom jahala, bila na bazenu s prijatelji, šla na žurke in veselice.

Sandra, 8. a

Šla bom v London za 5 dni z letalom, na morje in k babici in dedku za teden dni ter k sestrični. Kopala se bom v bazenu

Zoja, 9. r.

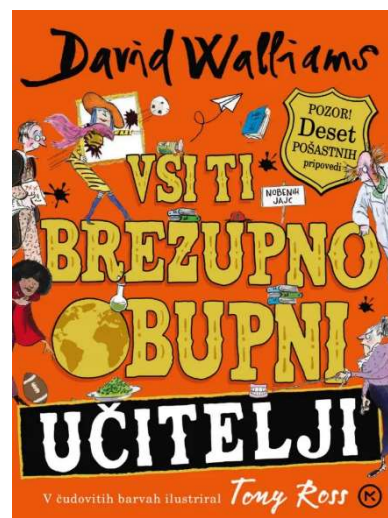
BRALNI KOTIČEK

David Walliams: Vsi ti brezupno obupni učitelji

Po tridesetih ogabnih vendar zabavnih zgodbah o obupnih otrocih (Obupno brezupni otroci 1, 2 in 3) prihaja knjiga, ki ima kaj povedati tudi o učiteljih. Mislite, da so (bili) vaši učitelji grozni? Le počakajte, da spoznate tole družino. Ob njih so obupno brezupni otroci videti čisto nedolžni.

Tokrat nam pisatelj David Walliams, ki ga mladi bralci obožujejo, predstavlja deset zgodb o res neznosnih učiteljih, ki so prava nočna mora otrok. Med njimi so gospodična Oholič, gospa Blaznik, doktor Groznik in gospodična Vikinkrik ... Če želite izvedeti več, pa hitro v knjižnico po najnovejšo Walliamsovo uspešnico, prevedeno v slovenščino!

Knjigo priporoča v branje, ker je zanimiva, smešna, pa tudi malo poučna.

Naslovnica knjige

Vir fotografije: www.emka.si

David Walliams

Vir fotografije:

<https://www.facebook.com/WorldOfDavidWalliams/>

David Walliams je britanski komik in pisatelj, ki se je rodil leta 1971. Je eden najplodnejših in najbolj priljubljenih angleških avtorjev za otroke, ki ga obožujejo tudi slovenski bralci. Prodal je že več kot 12,5 milijonov izvodov svojih knjig, ki so jih prevedli že v 46 jezikov. Njegove knjige so znane po nabitem humorju, iskrivih domislicah ter zabavnih ilustracijah Tonyja Rossa, zanje pa je prejel že številne nagrade.

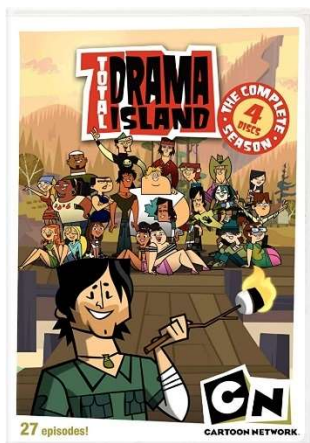
Njegove najbolj znane knjige, prevedene v slovenščino, so Babica barabica, Polnočna tolpa, Vsi ti brezupno obupni otroci (1, 2 in 3), Mišburger ter Zlobna zobarka.

Zoja Moškon in Kim Zorko, 6. a

FILMSKI KOTIČEK

Otok totalne drame

Total Drama Island
Vir: www.amazon.com

Otok totalne drame je kanadska animirana komična televizijska serija. Prva sezona se je prvič predvajala v Kanadi leta 2007. Imela je 26 epizod in vsaka je trajala 22 minut s posebnim 44-minutnim finalom sezone. Obstaja 6 sezon, v vsaki je 26 epizod.

Otok totalne drame je izmišljeni resničnostni šov, v katerem tekmuje 22 najstnikov v kampu Wawanakwa. Taborniki sodelujejo v tekmovanjih in izzivih, ki vsak teden postajajo bolj nori in nevarni, da bi se izognili temu, da bi jih njihovi sošolci in soigralci izglasovali za odhod z otoka.

Na koncu serije bo zmagovalni tekmovalec prejel 100.000 kanadskih dolarjev. V vsaki epizodi ekipe sodelujejo v izzivu, v katerem lahko eden ali več tabornikov osvoji nepremagljivost za svojo ekipo. Poraženo ekipo pokličejo tisto noč k tabornemu ognju, kjer enega od svojih članov izglasujejo za odhod z otoka.

Na tem tabornem ognju McLean razdeli penice tabornikom, ki niso bili izločeni, medtem ko mora tisti, ki ne dobi penice, oditi po Doku sramote do čolna poražencev, ki ga bo odpeljal stran od otoka in se ne bo »nikoli, nikoli, nikoli, nikoli, nikoli, nikoli, vrnil, nikoli«.

Animacija in režija: Todd Kauffman in Mark Thornton

Ustvarjalca: Tom McGillis Jennifer Pertsch

Prvo predvajanje: Kanada, Teletoon 2007

Serija mi je bila zelo všeč in želela sem jo predstaviti, ker je zabavna za otroke in je animirana. Zabavni so mi bili liki v seriji, saj so imeli dober smisel za humor. Priporočam za učence od 5. razreda naprej.

Lučka Colarič, 8. a

EKO KOTIČEK

Kmetija Koren

Kmetija Koren se nahaja v Stolovniku, v vasi, približno 2 km oddaljeni od Brestanice. Učencem naše šole v sklopu projekta Šolska shema EU dostavljajo lokalne jagode. Pogovarjali smo se z gospo Matejo Koren, ki nam je predstavila delovanje njihove kmetije.

Naša kmetija je mala kmetija, saj obdelujemo okrog sedem hektarjev kmetijskih zemljišč, na katerih pridelujemo krmo za živali in gojimo jagode. Nosilec kmetije je Matjaž Koren, nato pa smo na kmetiji še mama Neža, žena Mateja in najmlajša hči Lucija. Oba z možem sva tudi zaposlena in vsa dela, ki jih je potrebno opraviti na kmetiji, opravimo v prostem času in med vikendi ob pomoči širše družine in sosedov.

Na kmetiji se že vrsto let ukvarjamo z vzrejo goveda in prašičev za prodajo mesa in mesnih izdelkov ter s pridelavo domačih jagod. Tako imamo na kmetiji v povprečju 10 glav goveda, 5 prašičev in 5 rastlinjakov jagod na petnajst arih površine.

Ker je kmetija premajhna, da bi iz osnovne dejavnosti lahko zagotavljala primeren dohodek za njeno rast in razvoj, je naš cilj diverzifikacija v različne na kmetijski dejavnosti temelječe dejavnosti. Pri tem nam je pomembno, da izkoristimo obstoječe vire, vse od objektov, zemljišč, živali in znanj ter hkrati skrbimo za ohranjanje narave. Iz tega razloga smo se pred dobrima dvema letoma odločili, da našo ponudbo na kmetiji dopolnimo še z domačimi mesninami in tortami, pecivom ter pekovskimi izdelki.

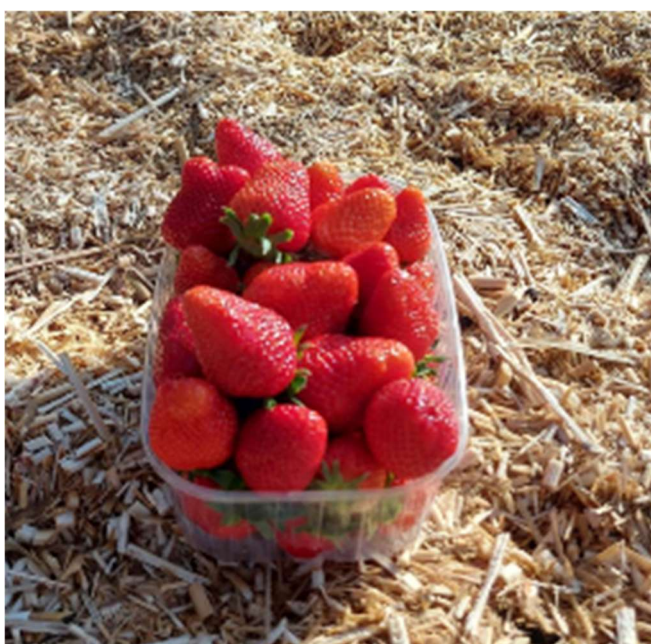
Na naši kmetiji lahko po predhodnem naročilu dobite naslednje izdelke:

- domače salame in ostale sušene mesnine (zašinek, klobase, slanino ...),
- domače goveje meso (ob vnaprej določenih terminih),
- torte in pecivo za praznovanja,
- pekovske izdelke (rogljičke, pogače, kruh, krofe ...) in
- vsako pomlad v mesecu maju in juniju sveže, sladke domače jagode.

Vizija naše kmetije: potrošnik naj dobi sveže pridelke takoj po obiranju – na polju, oziroma dostavljene naslednji dan, pridelane na človeku in okolju prijazen način.

V pogovoru z Natalijo Salmič – Mateja Koren

Vir fotografij: Kmetija Koren

Žvečilni gumiji

Kaj sploh je žvečilni gumi? Žvečilni gumi je slaščica, ki jo žvečimo. Lahko je tudi brez sladkorja (z njegovim nadomestkom).

Kakšen učinek ima žvečilni gumi? Mnenja glede žvečenja žvečilnega gumija so deljena, saj ima tako svoje prednosti kot tudi slabosti.

Prednosti žvečenja žvečilnega gumija:

- žvečilni gumi brez sladkorja je učinkovito sredstvo za uničevanje bakterij v ustni votlini,
- reši te pred slabim zadahom in okusom v ustih,
- zmanjšuje stres (pomaga pri osredotočenosti pri učenju),
- krepi spomin (z žvečenjem aktiviramo možgane),
- preprečuje okužbe ušes (sestavina ksilitol je bila ocenjena kot preventiva za ušesne okužbe pri otrocih),
- pomaga pri opuščanju kajenja,
- lajša zgago,
- poteši žejo (z žvečenjem se poveča izločanje sline),
- pomaga jasneje videti (izboljša osredotočenost oči)

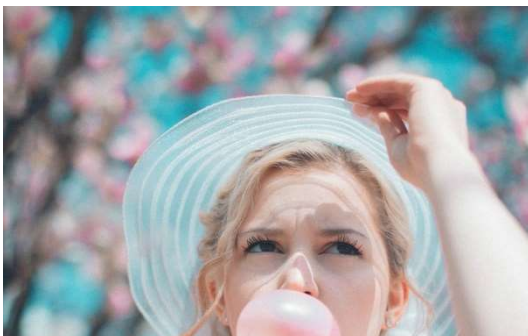
Vir fotografije:

<https://i.andamanislandtrip.com/img/0c681eedcf847e9e4f6699c94a36e.jpg>

Kaj pa slabosti?

- Če vsebuje sladkor, to negativno vpliva na zdravje zob. Bakterije, ki živijo v ustni votlini, prebavijo sladkor, preden pride v želodec, kar povzroči kopičenje oblog na zobeh.
- Pogosto žvečenje povzroča nenehen pritisk na čeljust in s tem količino in pogostost glavobolov.
- Stalno žvečenje lahko privede tudi do motenj, ki prizadenejo čeljustne sklepe in mišice okoli ust.
- Če jih nehote pogoltnemo, niso žvečilni gumiji nič kaj dobri za našo prebavo.

In še zanimivost za konec: V Singapurju njihova prodaja ni dovoljena, ker jih je zelo težko odstraniti s tal.

Natalija Jankovič, 8. a

Vir fotografije: www.govorise.metropolitan.si

LIKOVNI KOTIČEK

Likovni izdelki prvošolcev

Monotipija zajček na konju
Ajna Hadžić Bekrić, 1. a

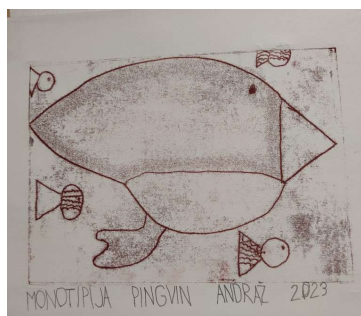
Zemlja
Dorotea Stanković, 1. a

Aljaž Kenig, 1. a

Monotipija Hiša živali
Naomi Cvirn, 1. a

Monotipija pingvin
Andraž Čamerik, 1. a

Monotipija riba
Gaber Omerzu, 1. a

Monotipija kača
Aljaž Kenig, 1. a

Pomladna drevesa v 2. razredu

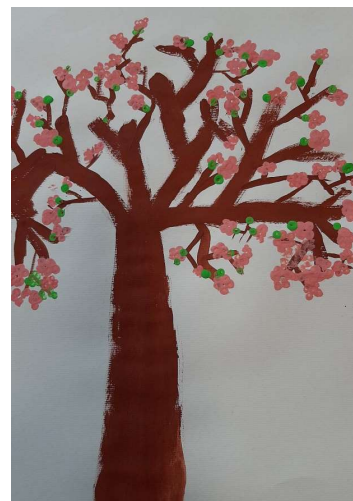
Drevesa so posebna v vseh letnih časih. Še posebej so zanimiva spomladi, ko se na njih pojavijo drobni cvetovi. S posebnim občutkom so se učenci predali cvetovom in barvam.

Hana Glas, 2. a

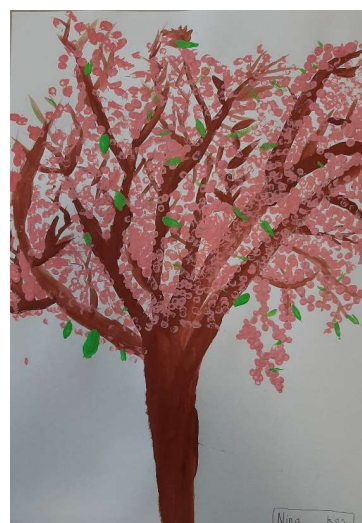
Leon Racman, 2. a

Eva Omahen, 2. a

Ema Paškulin, 2. a

Nina Kos, 2. a

Pomladni utrinki drugošolcev

Nina Lužar, 2. a

Ema Paškulin, 2. a

Hana Glas, 2. a

Belkisa Shurdhaj, 2. a

Eva Omahen, 2. a

Staša Zorko, 2. a

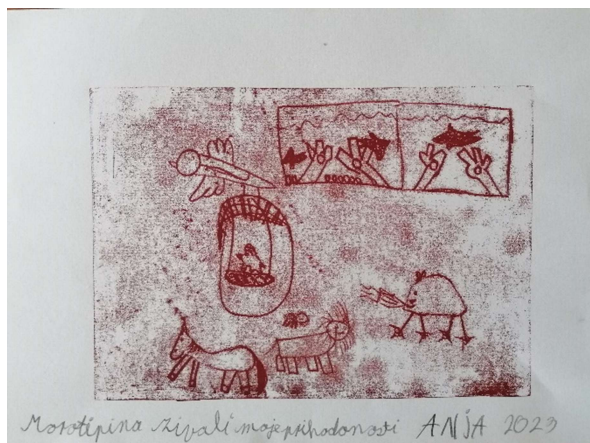

Tia Šoba, 2. a

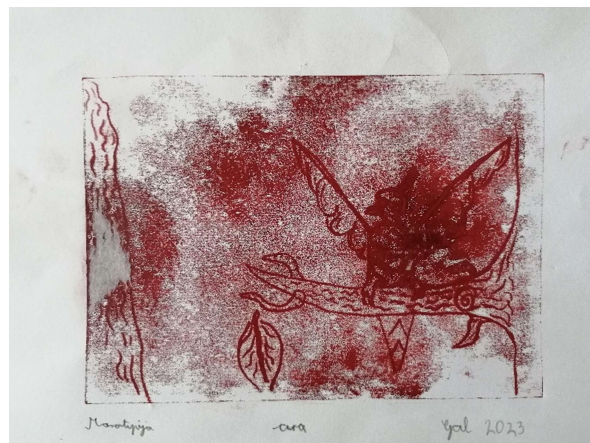

Monotipija in tretješolci

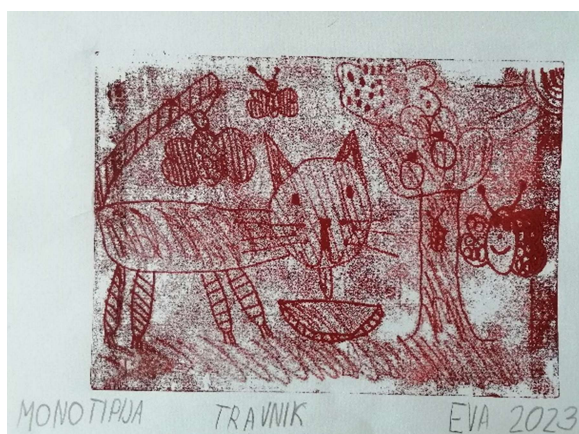
Predstavljamo vam izdelke – monotipije, ki so nastali ob obisku Galerije Božidarja Jakca Kostanjevica na Krki.

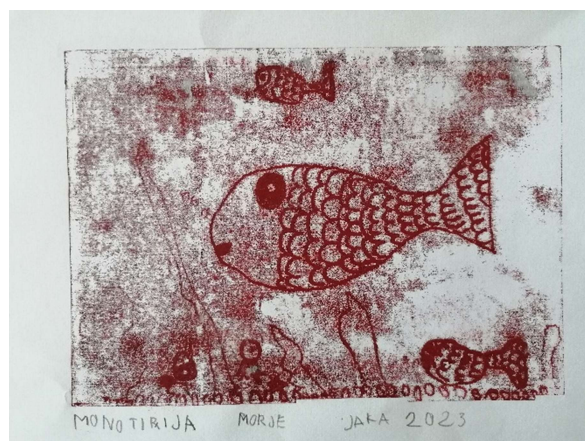
Monotipija živali moje prihodnosti
Anja, 3. a

Monotipija ara
Gal, 3. a

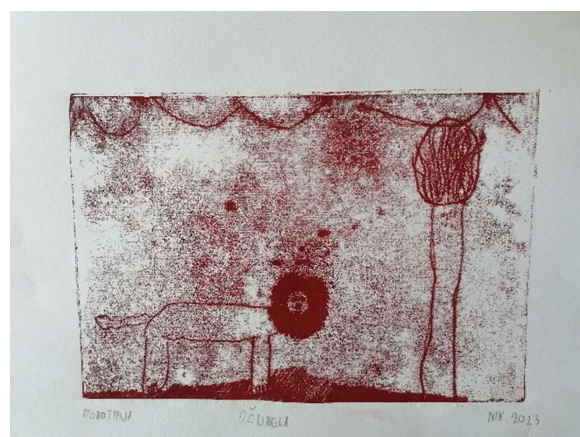
Monotipija travnik
Eva, 3. a

Monotipija morje
Jaka, 3. a

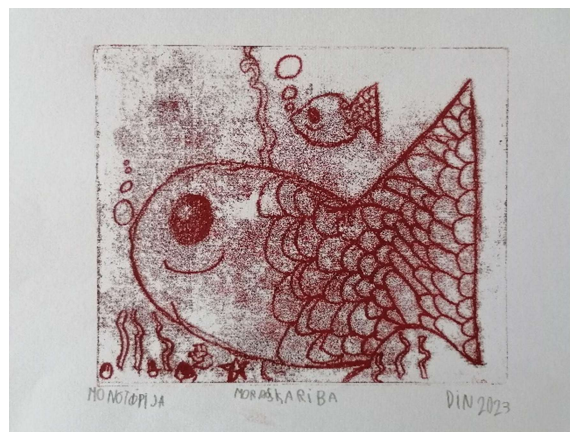
Monotipija papiga
Astrid, 3. a

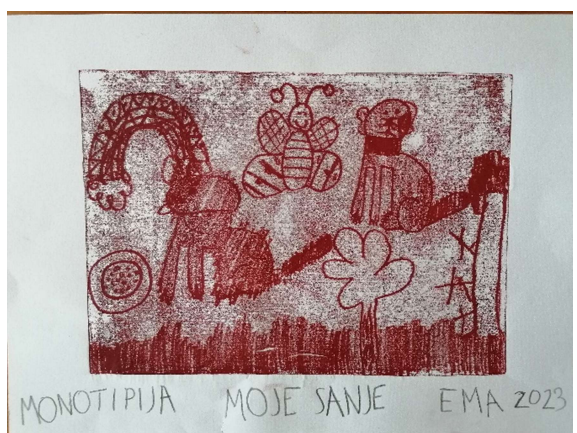
Monotipija džungla
Nik, 3. a

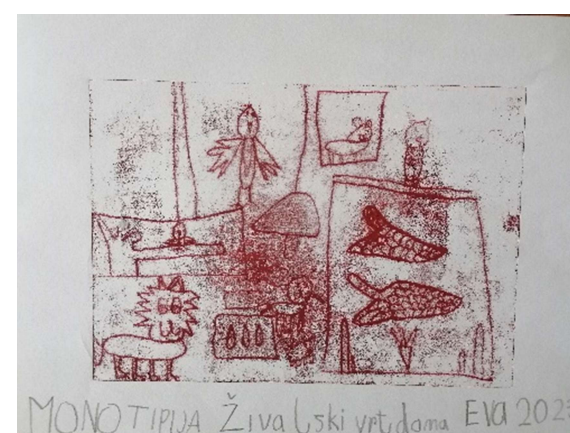
Monotipija muca
Max E., 3. a

Monotipija morska riba
Din, 3. a

Monotipija moje sanje
Ema, 3. a

Monotipija živalski vrt doma
Eva, 3. a

Monotipija maček
Max P., 3. a

Monotipija življenje
Lili, 3. a

Četrtošolci z barvami preganjali dež

Amna Jusić, 4. a

Elizabeta Kukovičič, 4. a

Eva Jug, 4. a

Henrik Omerzu, 4. a

Julija Bračun, 4. a

Lea Grmšek, 4. a

Maks Kozmus, 4. a

Maruša Vodopivec, 4. a

Matic Jankovič, 4. a

Nika Stopar, 4. a

Tija Kozole, 4. a

Uroš Paškulin, 4. a

Poslikava igrišča in parkirišča

V ponedeljek, 29. 5. 2023, so se učenci, ki obiskujejo izbirni predmet likovno snovanje 1, odpravili poslikat šolsko parkirišče in del pri igrišču. Razdelili so se v dve skupini, ena je pri igrišču ustvarila krokodila, ki mu bomo kasneje dodali še številke do 10, da se bodo mlajši učenci lahko igrali, druga skupina pa se je natančno lotila poslikave parkirišča z različnimi pisanimi cveticami.

Urša Vidmar

Vir fotografij: Urša Vidmar

LITERARNI KOTIČEK

Tretješolci in pesmice

Prijateljstvo

*Jaz sem dober prijatelj
in tudi skladatelj.
Ko skupaj se igramo,
radi se imamo.
1, 2, 3, igramo se vsi!*

*Zaupamo si,
ker smo prijatelji.
Ko grem na ribolov,
vsak prijatelj je nov.*

*Če prijatelj copat izgubi,
pomagamo mu vsi.
Prijatelj je pravi,
če igra se z nami.*

*Prijatelji si pomagajo,
ko v težavah se znajdejo.
Ko potrebujem pomoč,
prijatelj pride tud' ponoč'.*

Tretješolci

Poletje

*Ko, poletje pride,
sonce zgodaj zjutraj vzide.*

Počitnice so prišle in tudi odšle.

*Namesto da gremo v gorovje,
gremo na morje.*

Narava je zabava.

Ko, taborimo radi zaspimo.

Tako je vroče, da nihče tega noče.

Lili Kostanjšek in Ema Mozer, 3. a

Morje

*Gremo na morje,
kjer je vroče kot oglje.*

*Gremo v trgovino,
ki se imenuje Nino.*

*Fantje bodo igrali nogomet,
punce pa rokomet.*

*Z ladjo se bomo peljali,
da bo krasno kot na zabavi.*

*Vsak dan bomo lizali sladoled
in jedli sladki kornet.*

*Tudi knjige bomo brali,
da veliko bomo znali.*

Lili Žibert in Eva Sinkovič, 3. a

Spomini šestošolcev na zimsko šolo v naravi

Najlepši spomin na zimsko šolo v naravi

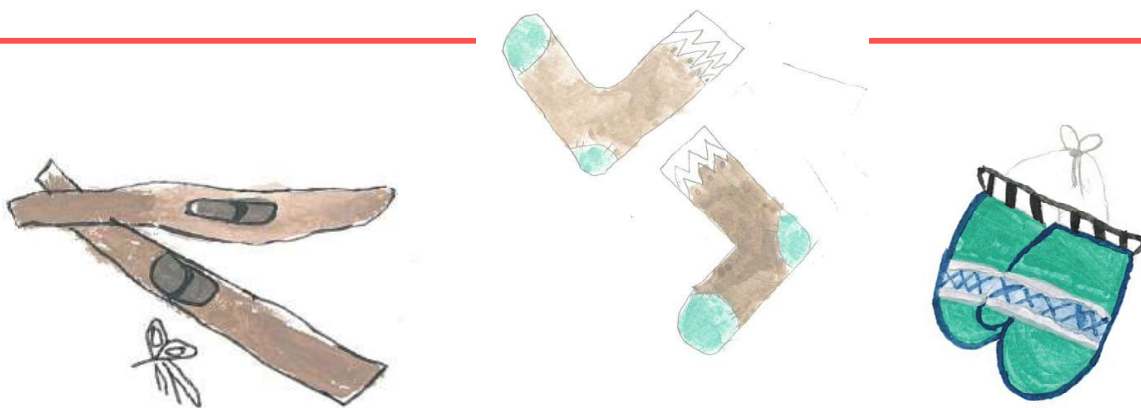
Letos sem zimsko šolo v naravi preživela na Kopah, pet dni, od ponedeljka do petka. En dogodek pa si bom zapomnila za dolgo.

Bil je četrtek. Preden smo šli smučat, smo pregledali urnik dneva. Zvečer smo bili dogovorjeni za druženje s prijatelji iz Brežic v Grmovškem domu. Mi smo bili v Lukovem domu. Odpravili smo se na smučišča in vsi smo se nestrpno pogovarjali, kako slabo bo zvečer. Ko smo se vsi zbrali, smo si naredili smuči in se odpravili na progo. Jaz sem bila v prvi skupini, pri učiteljici Nataliji Rovan. Skupine so bile kar 4. 4. skupina je bila začetna, 3. je bila že malo boljša, 2. je bila dobra, 1. pa je bila najboljša. Po prvem spustu na krožničkih smo se odpravili na sedežnico, nato pa na progo, ki se imenuje Pungart. Odložili smo palice, ki smo jih imeli vsak dan. Odšli smo na skakalnice, kjer je Katja padla, in zdaj govori, kako in kaj vse se je zgodilo z njenim „legendarnim padcem“, kakor ga je preimenovala. Zabavali smo se, a je napočil čas za kosilo. Po kosilu smo šli spet smučat za 3 ure. Napočila je malica. Vsak dan je bila ista, a bila je zelo okusna. Žal se ne spomnim, kako se imenuje.

Po malici smo se začeli pripravljati za ples. Jaz sem namreč spletla kite trem dekletom in to Zari, Žani in Zoji. Nosile smo trake, ki sta nam jih podarila brat in sestra, seveda, to sta bila Zara in Andraž, ki sta bila najhitrejša smučarja. Odšli smo na zabavo. Sprva se nismo kaj veliko vživeli, naenkrat po dveh pesmih pa smo se. Kupila sem si kokakolo, ki je stala 3 evre. Srečala sem svojo pol sestrično Nino. Učenci iz brežiške šole so bili zamaskirani v maškare, mi pa ne, saj smo jih proslavljali že v torek. Jakob je flipnil plastenko na pokrovček kar dvakrat. Ob pol desetih zvečer smo se odpravili domov.

Imeli smo se odlično. Nekateri učitelji oz. učiteljice so rekli, da bo bujenje ob 7.30, pa je bilo ob 6.45. Največja sramota pa je bila, da nam niso dali krofov, niti v torek, niti v četrtek! Vseeno smo zelo uživali! To doživetje bi z veseljem ponovila.

Kim Zorko, 6. a

Najlepši spomin na zimsko šolo v naravi

Moja zimska šola v naravi se je začela v ponedeljek. Pri bazenu smo se poslovili od staršev in se z avtobusom odpeljali proti Kopam. Prvi dan ni bil nič posebnega. Ko smo prispeli, smo se namestili v sobe in pojedli kosilo. Kasneje smo šli iskat smuči in smučarske čevlje ter jih preizkusili. Naslednjega dne se je začelo bolj zares.

Zgodaj smo morali vstati in iti na zajtrk. Preoblekli smo se v smučarska oblačila in odšli na smučišče. Večino dneva smo preživeli na smučišču, vmes pa pojedli kosilo. Pozno popoldne smo se vrnili v sobe, se preoblekli in odšli na večerjo.

Po večerji je sledil najboljši del dneva, pustno rajanje. Oblekli smo se v kostume, dekleta pa smo se tudi naličila. Po eni uri urejanja je sledil ples. Vsi skupaj smo se zbrali na hodniku in odšli do sobo za ples.

Že ko smo prišli, se je vrtela glasna glasba. Vse je bilo okrašeno z baloni in s pisanimi trakovi. Najprej so plesale samo učiteljice, nato pa še mi. Plesali smo na različno glasbo, slovensko in tujo. Vmes smo se tudi pogovarjali in smejali. Na žalost se je pustno rajanje začelo zaključevati. Čisto na koncu so imeli svojo točko tudi učitelji. To se mi je najbolj vtisnilo v spomin. Najprej so plesali zelo mirno, nato pa so začeli poskakovati in se vrteti. Tako so bili smešni, da smo umirali od smeha.

Nato smo se postavili v kolono in odšli do svojih sob, kjer smo se začeli pripravljati na spanje. Dekleta smo imela še posebej veliko dela z odstranjevanjem ličil. Vsi smo bili utrujeni in smo hitro zaspali.

Te šole v naravi ne bom nikoli pozabila, saj mi je bila zelo všeč in bi jo ponovila še neštetokrat in želim, da mi bo ostala eden najlepših spominov na osnovno šolo.

Nika Zakšek, 6. a

Sedmošolci in ljubezen

Ljubezen

*Ljubezen je pesem,
ki je vedno resna.
Takrat začne srce
hrepenet kot ptičkov pet.*

*Ljubezen nastane,
ko začnejo ptički pet
in rože cveteti.*

*Ljubezen se dotakne
naše duše in srca.
Lahko je večna kot drevo,
kjer je vse svetlo.*

*Lahko je tudi družina,
ki je vedno varna kot
cvetlarna.*

*In na koncu je
ljubezen samo
darilo, ki ti ga
Bog da.*

*Ljubezen je zaupanje vredna stvar,
ki te rada objame kot zemljan.*

Aljaž Zalar, 7. a

Ljubezen je najlepša

*Ti si moj cukrček,
ki ga hočem imeti ob sebi do konca svojih dni.*

*Kadar si ob meni,
se počutim varnega in ljubečega.*

*Moje srce je bilo ledeno.
Ko sem te spoznal,
se je moje srce segrelo in zažarelo.*

*Tako si sladka kot čokolada v bonbonieri,
tako lepa kot vrtnice v pomladi,
tako dišeča kot rože na travniku, ko zacvetijo.*

*Ljubezen je tako topla kot objem sredi zime
in je najlepše darilo na svetu.*

Erik Kovačič 7. a

Ljubezen

*Ljubezen pride in odide.
Včasih nazaj pote pride,
včasih pa za vedno odide.*

*Tista prava ljubezen pa nikoli ne odide,
vedno najde pot, da s tabo nihče drug ne
odide.*

*Zate se bori v dobrem in zlem,
tudi če težko je, bo vedno s teboj.*

*Vedno lahko zanesesh se na njo,
vedno v objem skočiš ji lahko.*

Maria Rosa Kozmus, 7. b

Srečna ljubezen

Ljubezen je sreča,
ob kateri ne ugasne nobena sveča.

Lahko je vesela in večna
ali pa oporečna.

Ljubezen diši kot cvetlica,
ob njej so rdeča vsa lica.
Če bi luč ljubezenska ugasnila,
bi jo nazaj prižgala čarobna vila.

Svet bi ogrel topel poljub,
ki bi ustvaril veliko ljubezenskih zaobljub.

Gal Vovk in Tim Požun, 7. b

Močna čustva

*Srce mi pravi,
ta je pravi!*

*Vsa ta čustva,
romantika,
spoštovanje,
poštenost,
začutila sem.*

*Ko prvi objem mi je podaril,
svet se mi je spremenil.*

*Čas prehitro je minil,
in zdaj tukaj sva,
ko prstan mi bo podaril,
objela me bo sreča.*

Hana Škoberne in Mia Stopar, 7. b

Ljubezen

Ljubezen je lepa stvar,
saj vsak si jo izbere sam.

Nevesta zelo lepa je,
in ženina denarnica prazna je.

Njen vrat krasi ogrlica,
njene ročice pa vrtnica.

Pred oltarjem poročita se,
in njuna ljubezen večna je.

Maria Rosa Kozmus in Lina Zajec, 7. b

Prekrasna ljubezen

*Prišel sem na poroko,
prijel jo za njeno nežno roko.*

*V obleki bila je prekrasna,
čustva so bila čisto jasna.*

*Ko sva se poročila,
skupaj v hišo sva se preselila
in otroka dobila.*

Kristjan Kostevc in Nik Junkar, 7. b

Kaj je ljubezen

*Ljubezen je kot sonce,
ki sije na obrazu vsakega človeka,
ki ga čuti v svojem srcu.*

*Ljubezen je kot veter,
ki nežno prenaša svoje sporočilo
in nikoli ne utihne.*

*Ljubezen je kot zvezda na nebu,
ki sije s svojo lastno lučjo,
in kot luna,
ki spreminja svojo obliko,
a vedno ostaja zvesta sama sebi.*

*Ljubezen je najlepša stvar na svetu,
ki nas napolni s toplino in srečo
in nam daje moč,
da premagamo vse ovire in poti.*

Lucija Koren in Sandra Seničar, 7. b

Spomini sedmošolcev na naravoslovni teden

Misija skoraj nemogoče

V ponedeljek, 27. 3. 2023, smo učenci 7. in 8. razreda šli v naravoslovno šolo v naravi v Fieso. Bili smo nestrpni v pričakovanju novih dogodivščin in upali smo na sončno vreme. Ena izmed lepih dogodivščin je bilo tudi prepoznavanje rastlin v bližnji okolici doma. Sprva se je zdela naloga ter reševanje učnih listov enostavna, kasneje pa smo ugotovili, da se začenja druga misija skoraj nemogoče. Še dobro, da nam je pri reševanju pomagala stroga učiteljica Sonja. Največji vtis je name naredilo lokostrelstvo.

Že prvi dan, ko smo prišli v Fieso, smo izvedeli, s kom smo v skupini in bomo delali skupaj pet dni. Ko smo izvedeli, sem bila zelo vesela, saj mi je bila naša skupina zelo všeč. Prva dogodivščina je bilo lokostrelstvo. Najprej smo se zbrali v jedilnici, da nam je učiteljica Špela razložila ter pokazala, kako se strelja z lokom. Pokazala nam je tudi vajo, ki smo jo morali kar nekajkrat ponoviti. Sprva smo iztegnili levo roko, nato pa smo z desno nakazali vlečenje tetive do lica. Bili smo pazljivi, da smo imeli desni komolec visoko. Ko smo čakali na prosto strelišče, smo dekleta igrala košarko, fantje pa namizni tenis. Igrale smo igro raketa, pri kateri vsak igra zase in cilja na koš. Ni bila važna zmaga, temveč le zabava. Končno je bilo strelišče prosto in lahko smo prijeli za loke. Sprva je bila tarča blizu in smo jo streljali le za vajo. Takrat mi je šlo dobro. Verjetno sem imela začetniško srečo. Kasneje je učiteljica oddaljila tarčo in začela se je misija skoraj nemogoče. Zadela sem le 13 krogov (točk). Nisem bila niti najboljša niti najslabša. Nekateri sploh niso zadeli tarče. Puščice so bile že uničene, zato je bilo zadeti še težje. Smejali smo se do solz.

Vsem je bil zelo všeč prosti čas, saj smo le takrat lahko počeli, kar smo sami hoteli ter se družili s prijatelji. Naša soba je imela balkon, s katerega smo enkrat zagledali celo delfine. Bila sem navdušena. Zadnji dan smo dobili priznanja za najbolj urejene sobe. Čeprav smo bili zadnji v lokostrelstvu, smo skupno osvojili največ točk izmed vseh skupin ter osvojili priznanja. Čeprav bi bil teden neskončnokrat boljši, če bi bila zraven Žana, mi bo ostal v spominu za vse večne čase. To je bila zadnja in hkrati najboljša šola v naravi.

Karla Grubič, 7. a

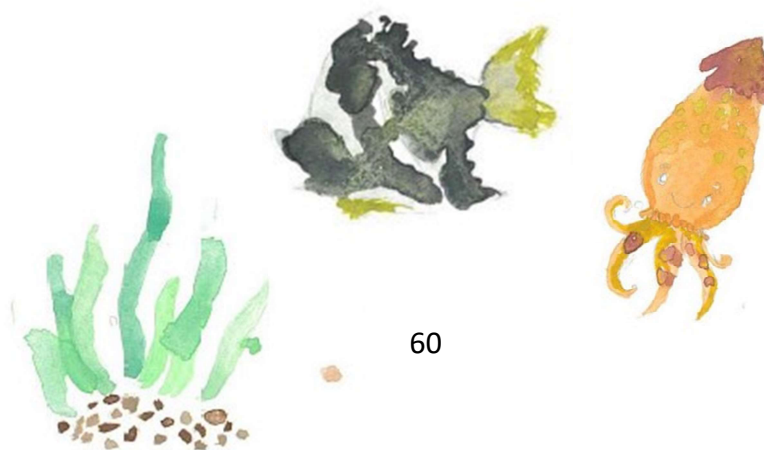
Nepričakovano doživetje

V ponedeljek, 27. 3., smo se učenci 7. in 8. razreda odpravili na naravoslovni teden v Fieso. Bivali smo v domu Breženka in vsak dan imeli različne dejavnosti. Bili smo razdeljeni v delovne skupine. Jaz sem pristala v E skupini skupaj s Karlo, Mojco in pa z Nikom ter Tilnom iz 8. razreda. Pri srcu mi je najbolj ostal orientacijski pohod, ki je potekal v sredo dopoldne.

Po reševanju nalog o školjkah, morskih lisicah in polžih smo se zbrali pred domom, kjer smo dobili učne liste in odšli na teren. Ker je bila že sredo, se ni nikomur več ljubilo hoditi, vendar nam drugega ni preostalo. Seveda sem liste brala in reševala jaz, kar me sicer ni motilo. Sledili smo navodilom in zakorakali v hrib, dokler nismo prispeli do hiše Pacug 15 d. Tam smo se srečali z drugo skupino, ki nas je že začela usmerjati v napačno smer. Začutila sem, da nam prodajajo zrak, zato jim nisem zaupala. Navodila so nas usmerila do svetilke z markacijo in po poti navzgor. Hodili smo po tlakovani potki med hišami. Prišli smo do glavne ceste in zavili desno. Čez nekaj časa smo se znašli na razpotju in šli naravnost. Ko pa smo prišli do naslednjega križišča, to ni bilo enako, kot na sliki. Vsa zmedena sem se prestrašila, da smo se izgubili. Še enkrat sem šla po poti nazaj in natančno prebrala navodila. Na omenjenem križišču sem zavila naravnost in končno našla pravo pot. Sprehodili smo se mimo ovc in se po že prehojeni poti spustili po klancu navzdol. Kot bi mignil, smo že bili v dolini pri jezerih, kjer smo prepisovali podatke s tabel. Pogled se nam je ustavil na galebih in želvah. Nadaljevali smo pot do igral, medtem pa smo morali prešteti še odpadke, ki jih je bilo ogromno. Ko smo prispeli do igral, nas je čakalo bolj sproščeno delo. Žogice smo metali v vedro. Želeli pa smo, da jih v njem ostane čim več. To je bil velik zalogaj, saj je bilo vedro obloženo s peno, od katere so se vse žogice odbile. Skupaj smo zadeli tri, na kar smo bili ponosni. Odšli smo nazaj v hrib, spotoma pa smo morali prešteti še stopnice, po katerih smo se vzpenjali vsak dan. Bilo jih je 69, mi pa smo na cilj prispeli utrujeni, a hkrati srečni, da smo se lahko šli spočit.

Po koncu pohoda sem se počutila super, saj sem naredila veliko dobrega za svoje telo. Naučila sem se, da se s poslušanjem drug drugega in sodelovanjem v skupini veliko lažje prispe na cilj, kot če si sam. Tako se je nauk, več glav več ve, izkazal.

Živa Župevc, 7. b

Veliki Portorož

Prejšnji teden je pouk potekal v naravi. V ponedeljek smo se z avtobusom odpeljali v Fieso. Bivali smo v domu Breženka. Hodili smo na več izletov. Eden izmed njih mi je še posebej ostal v spominu.

V torek so nam učitelji doma Breženka sporočili, da se bomo odpravili na daljši izlet mimo Bernardina do Portoroža. Nisem bil preveč vesel, saj ne maram dolgih izletov. Po zajtrku sem v nahrbtnik dal pijačo, denarnico in za posladek tudi vrečko bonbonov. Dobili smo tudi malico. Hodili smo mimo jezera in po Belokriški cesti do glavne ceste. Ko smo nekaj časa hodili, je mimo nas pripeljal avtobus. Na skrivaj sem upal, da bo ustavil in nas zapeljal do Portoroža. Žal se to ni zgodilo. Čez nekaj časa nam je prijazno pomahala gospa, ki nas je opazovala z balkona. Mi smo ji z veseljem pomahali nazaj. Ko smo prispeli v Bernardin, smo pomalicali in rešili učne liste o razvoju turizma na obali. Pot smo nadaljevali ob obali. Čez nekaj časa je mimo nas prišla gospa s prelepim psom. Želel sem ga pobožati, a me je bilo preveč sram. Kmalu za tem smo se ustavili v kavarni Cacao, kjer smo se posladkali s sladoledom. Dobil sem veliko dodatne energije za nadaljevanje poti. Pot smo nadaljevali skozi tunel Valeta, kjer je bilo veliko učencev zaradi teme prestrašenih. Kmalu za tem smo na desni opazili Strunjanske soline, ki smo jih obiskali v petek. Čez nekaj časa smo prispeli nazaj v dom in z velikim veseljem sem legel na posteljo.

Pot je bila dolga, naporna in tudi zabavna. Veliko novega sem se naučil in tudi občudoval vse lepote Portoroža. Pot je bila za moje telo težka, a za možgane zelo dobra. Vesel sem, da avtobus ni ustavil, ker bi lahko zamudil veliko prečudovitih stvari.

Gal Vovk, 7. b

Kuharsko doživetje

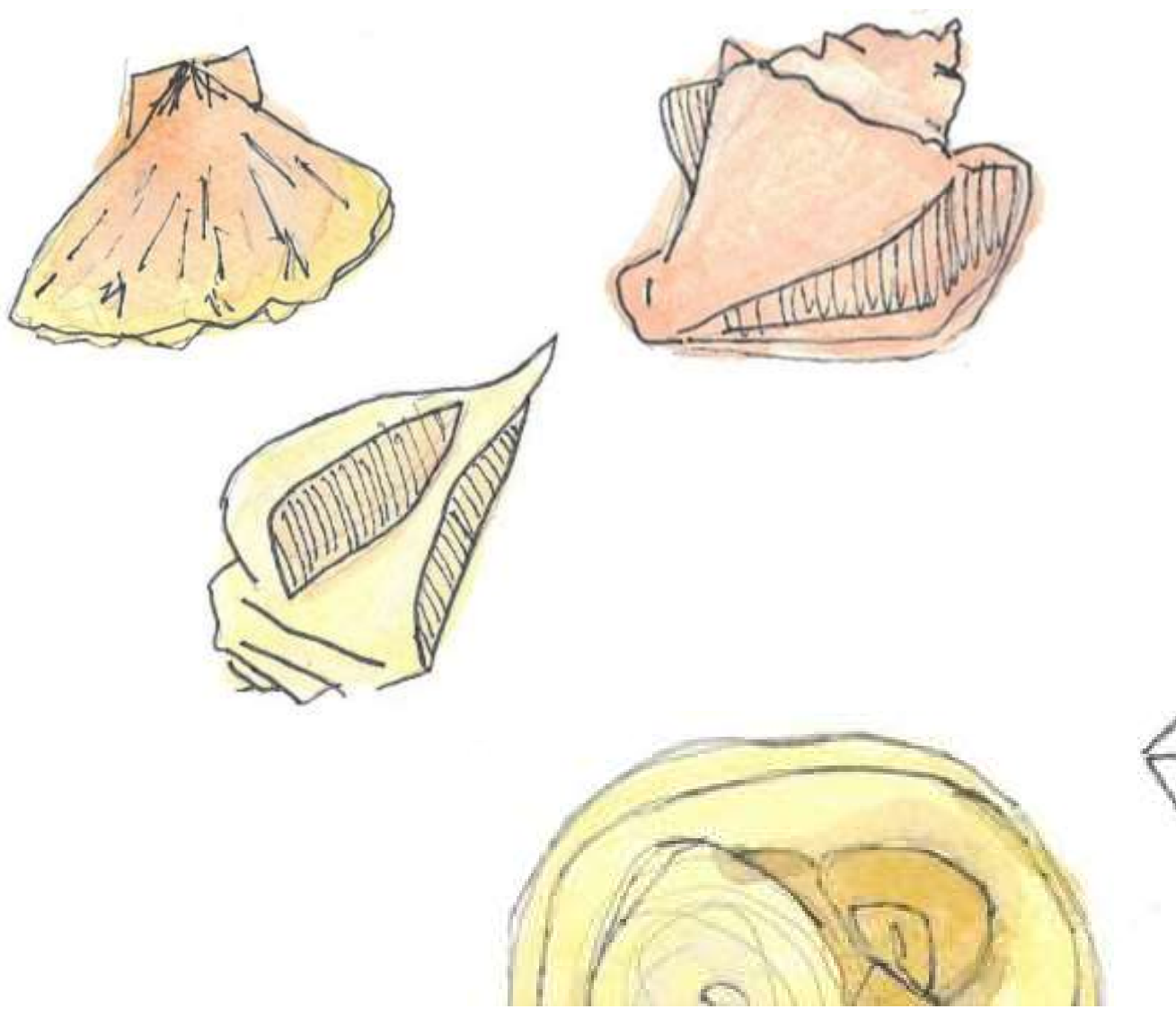
Pred enim tednom smo se s sošolci odpravili na naravoslovni teden. Bivali smo v domu Breženka v Fiesi. V tem tednu smo zelo veliko doživeli, ampak en dogodek mi je ostal v zelo dobrem in lepem spominu.

Kot vsak dan smo imeli tudi v četrtek popoldanske dejavnosti. Vedno sem se jih zelo veselila, ampak kuhanja školjk sem se najbolj. Že prvi dan nam je direktor doma povedal, da bomo pripravljali klapavice. Komaj sem čakala na ta dan. Razdeljeni smo bili v več skupin, naša se je imenovala skupina B. Skupaj z nekaterimi ostalimi skupinami smo bili prvi na vrsti za kuhanje školjk. Najprej nam je učitelj ob predstavitvi razložil, kako so te školjke prišle do nas. Povedal nam je tudi, da so školjke, ki jih bomo mi jedli, en dan nazaj bile še v morju.

Učitelj nas je potem razdeli na "postaje", kjer je bil vsak zadolžen za pripravo ene sestavine. Mojo skupino je določil za čiščenje klapavic. Rekel je, da bomo iz njih čistili črve. Takrat je moje navdušenje malo "zbledelo". Nikomur ni bilo to delo najbolj všeč, ampak če nismo želeli imeti črvov v omaki, smo jih preprosto morali očistiti. Ko je vsaka skupina opravila svoje delo, smo lahko pričeli kuhati. Za glavno kuharico smo skupaj določili Majo. Najprej je vse sestavine stresla v velik lonec in že je vse zadišalo po česnu. Sama sebi sem rekla, da bo to zagotovo božansko. Kmalu so se črne klapavice odprle. Za "piko na i" pa je Maja v lonec stresla samo še krušne drobtine. Učitelj je klapavice stresel na pladnje. Pokušina se je lahko pričela. Vsi, ki smo imeli radi školjke, smo planili na pladnje. Preden je školjk zmanjkalo, smo še tiste učence s predsodki prepričali, da jih poskusijo. Vsi so bili navdušeni nad njimi.

Tako se je naravoslovni teden počasi bližal h koncu. Ustvarili smo veliko novih spominov in se pri tem zelo zabavali. Doživeli smo tudi celo paleto čustev – od veselja, sreče, začudenosti pa tudi malo žalosti. Mislim, da smo preživeli enega najlepših tednov. Domov sem prišla izčrpana, obenem pa tudi hvaležna za vse, kar se mi je zgodilo.

Maria Rosa Kozmus, 7. b

Razmišljanje osmošolcev

Kakšen je zame boljši svet

Zame je boljši svet takšen, v katerem se ljudje ne zmenijo za druge ljudi. Kjer lahko delaš, kaj želiš, pa ti nihče ne bo nič rekel. Svet, kjer se bi lahko obnašali kot mi, pa nas ostali ne bi čudno gledali. Kjer bi se vsi imeli radi.

Najtežja stvar je sprejeti, ko ti nekdo, ki ti je blizu, umre. Zakaj v »boljšem svetu« ne bi bilo smrti? Pa tudi staranja ne. Skupaj bi vsi bili za vedno. Svet, v katerem različne bolezni ne bi obstajale, kjer alkohola ne bi bilo, da bi vsi vedno vedeli, kaj delajo. V boljšem svetu se ne bi štelo, kako pameten in inteligenten si, temveč kakšen si do drugih ljudi. Ne potrebuješ denarja, da nekam prideš, ampak samega sebe. Boljši svet ne bi imeli stereotipov in vsi bi bili enakovredni. Ne glede na barvo kože, barvo las, spola, imena, deformacije ... Ljudje bi bili samo ljudje in ne druge besede. Tudi raznega kreganja ali slabe volje ne bi bilo, vsi bi bili samo veseli. In to do vseh.

Če si te dni najstnik in ne kadiš, si mevža. Če pa kadiš, si pa odvisen, če si suh, si bolan, če si debel, moraš »manj pojesti«. Takšnih mnenj v boljšem svetu ni, tam si točno takšen, kot vsak drug. Ni treba nositi dragih čevljev, da se družiš z ostalimi, ni treba imeti dolgih las, če si punca, in ni ti treba imeti kratkih las, če si fant. Tvoj denar ali dobiček te ne opiše kot osebe, ampak te tvoj karakter. Kakšen si, pač si, in takšnega te bodo v boljšem svetu vsi takoj sprejeli. Tam te ne bodo opisale ocene, ampak se boš opisal sam.

Če bi boljši svet res obstajal, bi tja tudi šla. Upam, da drugi tudi. Tam ne bi odločal en sam človek, ampak vsi, ki tam živijo. Odločali bi, kako bodo ljudje živeli.

Lučka Colarič, 8. a

Kakšen je zame boljši svet

Zame bi bil dandanašnji svet zagotovo boljši z mirom. Verjamem, da bi si kar nekaj ljudi tako predstavljajo boljši svet.

Ampak, zakaj ravno mir? No, najbrž zato, ker si ljudje preprosto želijo živeti brez skrbi. Vem, da sem omenila, da si tudi sama želim miru, moramo pa se zavedati dejstva, da je to v teoriji zagotovo izvedljivo, v praksi pa ... najbrž ne ravno najbolj. In da ne boste mislili, ne želim nasprotovati temu, kar sem napisala. Želim samo navesti nekaj dejstev, zakaj to ni tako lahko izvedljivo. Zagotovo bi bilo lepo živeti v takšnem svetu, bi pa ljudem čez nekaj časa postalo dolgčas.

Samoumevno bi postalo tudi to, da bi doma imeli vse drage stvari. Ko pa sedaj pomislim, kako bi ljudje sploh dobili takšne vsote denarja? Delavci bi dobre plače dobivali v tovarnah robotov oz. s programiranjem. Posledično bi bilo na svetu tako več robotov kot ljudi. Ampak ne osredotočajmo se tako zelo na prihodnost. Raje poglejmo, kaj lahko za boljši svet storimo v sedanjosti. Z okoljevarstvenega vidika bi lahko bolj skrbeli za okolje, v katerem prebivamo. Ker pa se načini, kako lahko zavarujemo okolje, neprestano vsepovsod omenjajo, jih ne mislim še jaz. Če pa bi želeli preprečiti robotizacijo, bi se morali odvaditi od elektronike. Ljudje pa bi zagotovo morali postati tudi manj leni. Pričakujejo namreč, da bodo roboti delali vse namesto njih.

Skratka, bi bilo lepo živeti v takšnem svetu? Zagotovo! Moramo pa tudi mi storiti kaj, da bo to mogoče. Če sprejmemo pravilne zakone in odločitve, verjamem, da bomo bili lahko vsi zadovoljni.

Tjaša Kostevc, 8. a

Kakšen je zame boljši svet

Kakšen je zame boljši svet? To je težko vprašanje. To je vprašanje, na katerega bi vsak odgovoril drugače. Vsak ima drugačen pogled na svet in na to, kakšen bi moral biti, da bi bil boljši.

Vendar kakšen je zame boljši svet? Morda bi spremenila, da na svetu ne bi bilo nobene lakote, nihče ne bi stradal. Ali pa da ne bi bilo finančnih stisk, vsak bi imel dovolj denarja, da si privošči vsajaj nujnejše stvari. Vsekakor bi spremenila, da ne bi bilo vojn. Popolno bi bilo tudi, če bi lahko ukinila podnebne spremembe in onesnaževanje. Kako lep svet bi bil brez vseh teh problemov. Kako lepo bi bilo, če bi ljudi skrbelo še kaj drugega, kot denar. Mar ne bi bilo lepše in lažje živeti v svetu, kjer ni ljudi, ki bi vsak dan morili? Zame je boljši svet takšen, v katerem ni umorov in samomorov. Vsi bi umrli brez bolečine v spanju. Na tem svetu ne bi bilo nesreč. Nobenih, niti avtomobilskih in ladijskih, sploh pa ne letalskih nesreč. Tu bi vsak otrok postal, kar hoče, brez da mu nekdo ali nekaj to prepreči. Vsi otroci bi imeli lepo otroštvo. Na tem svetu ne bi bilo zlorabe ali suženjstva. Vsi ljudje bi zares bili enakopravni. Na ženske bi res gledali enako kot na moške in prav tako se temnopolti ne bi razlikovali od svetlopoltih.

Takšen je zame boljši svet. Ampak vidim ga le, ko zaprem oči in takrat sem srečna. Ko pa jih odprem, se vrnem v pravi svet, v svet, kjer so vse stvari, ki bi jih raje spremenila. Svet bi bil boljši, če jih ne bi bilo.

Nika Kovačič, 8. a

Devetošolci in njihove misli

Beseda zdravi

V življenju se srečamo z veliko težavami in zato se veliko ljudi zateče k alkoholu in drugim nezdravim navadam. Zato se srečajo tudi z zdravstvenimi težavami, kar jih ponavadi zresni. Da pa se ljudje pozdravijo rabijo spodbudo in pomoč družine, prijateljev. Velikokrat pri kakšnih boleznih pomaga tudi narava.

Na naše zdravje vpliva veliko dejavnikov, kot so zdrava prehrana, počitek, gibanje in stres. Zdravje je za človeka zelo pomembno, saj vpliva na tvoje počutje, produktivnost, odnos do drugih in veliko drugih stvari. Poleg fizičnega zdravja pa je pomembno tudi duševno zdravje. Nanj vpliva stres, odnos drugih do tebe in veliko drugih dejavnikov.

Kot sem omenila že na začetku, do alkoholizma ponavadi pride zaradi težav, kot je lahko izguba službe, smrt bližnjega, nesreča. Ljudje se zatečejo k alkoholu da pozabijo. Nanje pa vpliva na različne načine. Nekateri postanejo nasilni, kar tudi odrine bližnje zaradi strahu. Pride lahko tudi do finančnih težav in postopoma lahko izgubijo svoj dom. Do finančnih težav pride če izgubijo službo, kar je tudi lahko posledica alkoholizma. Zelo vpliva pa tudi na njihovo zdravje, velikokrat pride do bolezni jeter in drugih obolenj.

Alkoholik se ne bo odvadil, če tega sam ne bo želel. Če ga bodo bližnji poslali v rehabilitacijski center in on tega ne bo želel, se bo ko bo odvajen spet zatekel k alkoholu. Da pa se odvadi je nujna tudi podpora in pomoč bližnjih. Človek, ki je sam v tem se bo težje uprl alkoholu, saj nima nikogar, ki bi ga zamotil in spodbujal. Ni problem se odvaditi, čeprav je tudi to težko, ampak ostati odvajen, predvsem če nimaš motivacije za to, kot je družina ali prijatelji.

Povzetek tega spisa je spoznanje, da alkohol in druge substance niso rešitev za težave, saj ti prinesejo še več težav in bolezni.

Eva Sluga, 9. b

Moje največje razočaranje

Vse odkar sem bila mala deklica, stara 4 leta, sem si želela igrati violino. Bila sem zelo žalostna, ko sem izvedela, da sem še premlada. Svoja starša sem ves čas prosila, da mi uresničita sanje in čez nekaj let sta mi jih.

S šestimi leti sem najprej hodila v pripravnico v glasbeni šoli. Tam smo se naučili osnove, kot so note, lestvice ... Naslednje leto pa smo se lahko končno naučili igrati inštrument. Komaj sem čakala na trenutek, ko bom prvič prijela violino v roke. Bila sem tako navdušena, ko sem jo držala in sem se že videla igrati na njo.

Ob inštrumentu smo se udeleževali tudi nauka o glasbi. To je pouk, pri katerem smo se učili teorijo. Rada sem hodila na te ure, še raje pa sem igrala violino. Doma sem pridno vadila, da bi čim prej osvojila razne prijeme in tone. Hitro sem napredovala in bila sem kar dobra. Vsako leto sem se učila zahtevnejše skladbe in tehnike ter jih izpopolnjevala. Že od prvega leta sem hodila na nastope. Kmalu sem začela hoditi še na tekmovanja. Res sem uživala.

Z vsem srcem sem rada igrala violino, vendar starejša kot sem bila, več vaje je bilo potrebne, več dela vloženega. Z leti se je tudi moje šolsko delo kopičilo. Morala sem se več časa učiti za šolo in vaditi igranje violine. Poleg tega sem imela dvakrat tedensko atletiko. Tako mi je zmanjkovalo časa. Zato sem se konec 6. razreda glasbene šole odločila odnehati. Šest let je osnovnih, in ko jih končaš, imaš opravljeno glasbeno šolo, vendar lahko greš naprej še za dve leti, če želiš. Tako sem nameravala nadaljevati tudi jaz. Žal sem se na koncu odločila, da bo preveč, saj sem tako ali tako končala in sta to le dodatni leti. Nisem bila prepričana, če je bila to prava odločitev.

Po končani glasbeni šoli sem si želela kupiti violino, vendar so zelo drage, še posebej, če želiš kvalitetno, z dobrim zvokom. Zato sem morala varčevati. Tako je minilo več časa in začela sem pogrešati igranje violine. Vedno bolj sem si želela prijeti za violino in zaigrati kakšno pesem. Začela sem obžalovati, da nisem nadaljevala z učenjem in opravila še dveh let. In končno sem pred nekaj dnevi s pomočjo mojega bivšega učitelja našla in kupila violino. Bila sem tako vesela in takoj, ko smo prišli domov, sem jo želela preizkusiti. Hitro in neučakano sem jo vzela iz kovčka, prijela za lok in kar naenkrat me je doletelo veliko razočaranje. Ko sem poskusila zaigrati na njo, so toni zveneli površno, nisem več vedela, kam naj postavim prste. Tudi note so se zdele tuje in kot kup nesmisla na začetku. Ugotovila sem, da sem kar dosti pozabila in zdaj me skrbi, če bom še kdaj sploh znala igrati tako dobro, kot včasih.

Res si želim, da takrat ne bi odnehala, saj sem res pogrešala občutek loka, ki gladko plava po strunah in se bo zdaj težje nazaj privaditi in naučiti igranja. Resnično bom vztrajala, dokler ne dosežem svojega cilja in spet zaigram svoje najljubše skladbe, kot se šika.

Tisa Ljubi, 9. b

Zbolelo me je

Za februarsko domače branje smo brali knjigo, ki jo je napisal slovenski pisatelj Ivan Cankar. Naslov knjige je Moje življenje in v njej je opisano pisateljevo življenje v njegovem otroštvu.

Knjiga se mi je sama po sebi zdela zelo zanimiva, saj je prikazala resničnost življenja včasih. Bralec je lahko primerjal današnje življenje s tistim včasih in prav gotovo našel veliko razlik.

Dotaknilo se me je kar nekaj črtic, sploh tiste, kjer pisatelj kaj posebej obžaluje, si želi, da bi takrat ravnal drugače. Taki trenutki v knjigi so me kar zboleli. Na primer v tretji črtici, ko sta s sestro kradla hruške in je mama to kasneje ugotovila, ampak ga ni kaznovala, temveč je samo sedla na klop in se razjokala. Pisatelj napiše, da je bila njena žalost zanj najhujša kazen. Ivan Cankar gotovo obžaluje, da je na skrivaj jedel hruške, ker če ne bi, se tega gotovo ne bi spominjal in tega zagotovo ne bi zapisal v knjigi.

Je bila pa še ena črtica, ki me je kar zbolelo, ko sem jo brala. Skodelica kave. V njej pisatelj opiše dogodek, ko mu je zadišala kava, medtem ko je šel pisat na stopnice. Prišla je mati in mu prinesla kave, vendar jo je nesramno zavrnil ter ji s tem zbrisal nasmeh z obraza. Čez nekaj let, ko mu je neka tujka prinesla kavo, se je spomnil tega dogodka in ga obžaloval. Tudi ta spomin su mu je moral vtisniti globoko v srce in ga razjedati od znotraj.

In ravno zaradi Cankarjevih besed, ki jih je uporabljal v tej knjigi, zaradi čustev, ki jih je izlil v te črtice, ravno zaradi teh stvari se mi ta knjiga zdi res odlična in kvalitetna za branje.

Zoja Požeg Dular, 9. a

Zbolelo me je

Cankarjevi časi so se zelo razlikovali od sedanjega časa, a vseeno se v svetu pojavljajo podobni problemi kot takrat, ko je živel on. Njegovo življenje ni bilo postlano z marjeticami, kot je sedaj naše, bolj bi rekel, da je bilo njegovo življenje postlano s kamenjem.

Poznamo več vrst bolečin. Psihične in fizične. Vse seveda bolijo, ampak modrica izgine, izrečene besede ostanejo za vedno. Bolečino je večkrat omenjal tudi Cankar. Ko mu je bilo žal za zapravljen groš, ki bi ga lahko dal mami in bi ga dobro uporabili. Ko je zavrnil kavo in se nazaj spominjal, da je morda to mamo prizadelo. Vsakič, ko nekaj izgovoriš, morda počakaj sekundo, dve in premisli ali bo morda to sogovorca prizadelo.

No, v njegovih časih je bil prizadet, ko ni imel kave, in ko jo je imel, jo je zavrnil. Sedaj, ko živimo prerazkošno in nam je vse to samoumevno, nekoga prizadene, ko imajo sošolci boljša oblačila od njega, ko ima on čevlje za 50 €, sošolec pa 250 €.

Če greš v Ljubljano, je še vedno ogromno ljudi brez strehe nad glavo in ne vedo, če bodo imeli dovolj denarja za žemljo. Veliko ljudi pa to skriva. Ne pokažejo, ker jih je sram, strah. V Sloveniji živi 200.000 ljudi na pragu revščine. To je 10 %, kar je izjemno veliko.

Res smo lahko veseli za to, kar imamo, pa četudi vedno ne dobimo vsake stvari, moramo biti zadovoljni. Ker smo pred pomembno odločitvijo v življenju, bi rad rekel še: življenje bo takšno, kot si ga bomo sami ustvarili.

Rožle Grubič, 9. a

Kam nese me oblak, ne vem

Trenutno živimo v obdobju življenja, v katerem pride na vrsto poslavljanje. To pa ne pomeni, da moramo biti samo žalostni, saj nam življenje odpira nove poti.

Še malo, pa se bomo morali posloviti od naših dolgotrajnih prijateljev. Čeprav se nismo vedno razumeli, se bomo vseeno pogrešali. Smo skupaj že od vrtca, ko smo bili še čisto majhni otroci. Drugi so se nam pridružili kasneje, ko smo bili že v šoli. Navajeni smo drug drugega in ne predstavljam si, kakšno bi bilo življenje brez njih. Vseeno pa vem, da bomo bolj povezani ohranili stike, če ne kako drugače, se bomo pa videli na avtobusu ali mimogrede. Z mojimi izkušnjami in dosežki v osnovni šoli sem zadovoljna. Oblikovala me je v pravično, iskreno osebo, ki ji ni problem priskočiti na pomoč. Svoje občutke povezujem s Kettejevim spoznanjem, kako težko je življenje. Kako se je moral prezgodaj posloviti od očeta. Vem, da je smrt veliko hujša, kot če ločiš svojo pot od prijateljev, saj to ne pomeni, da se ne bomo nikdar več videli. Vseeno pa se našega razhoda ne veselim najbolj. Kljub vsemu temu pa komaj čakam, da prestopim prag srednje šole.

Upam, da se bom z novimi sošolci in sošolkami dobra razumela in bomo povezan razred. Tako kot smo mi sedaj. Ne vem, kam me bo prihodnost ponesla, saj me zanima veliko stvari.

Vesela sem, da bom pot nadaljevala na gimnaziji, saj že zdaj poznam nekaj ljudi od tam. Upam, da bom v razredu z Zojo in bova pa dveh letih spet sošolki.

Ob času razhoda spoznaš, da ti ni vseeno tudi za ljudi, ki ti niso najbolj pri srcu. Pogrešala bom vse, tudi nekatere učiteljice, in upam, da se bodo naše poti v prihodnosti spet križale.

Eva Sluga, 9. b

Kam nese me oblak, ne vem ...

Moje razmišljanje se mogoče zdi kompleksno in težko razumljivo, a življenja ne moremo dati na papir, le besede. Kam življenje nas odnese, ne vemo. Vemo le, da lahko na tem vetru jadramo in malo krmilimo.

Sam nikoli nisem vedel, kaj bom, ko bom velik. Vedno sem bil neprepričan in vedno mi je bilo rečeno, da se še lahko odločim. Zdaj, ko grem v srednjo šolo, se je pa temu malo težje izogibati. To, kar delam sedaj, bo name vedno vplivalo, tudi če je nekje v ozadju mojih misli. Kljub temu da sem sedaj malo bolj odločen in malo starejši, me še vedno vodi veter. No, vsaj tako mislim. Mislim namreč drugače, kot veliko ljudi na tem svetu, saj se za vsako reč vprašam zakaj ali kako.

Vsakega človeka nekaj motivira, da pride tja, kamor hoče. Kaj pa mene motivira? Znanje, a ne to, kar nas učijo v šoli, ampak znanje na nemogoča vprašanja življenja in galaksije, to, kar je skrito. A jaz še vedno vem, da le redki dosežejo, kar želijo. Večkrat se človek lahko počuti nemočnega. Takrat se lahko dvigne le on sam. To se je meni že večkrat zgodilo. Vem, da je lahko težko, a vedno pride sončen dan, tudi če traja leto dni. Ljudje od vseh občutkov v življenju želijo čutiti veselje. Velikokrat se zgodi, da tisti, ki iščejo veselje, ga ne najdejo. Mi čutimo veselje, ko nekaj končamo, a če iščemo konec vrvice, ki je v krogu, ga ne bomo našli brez škarij za rezanje. Veseli smo takrat, ko ne iščemo konca, ampak rešitev.

Jaz bom vesel, ko bom vesel. Kdaj to je, ne vem. Vem pa, da bom do takrat reševal moje trenutne probleme in užival v trenutku. Vse ima pozitivno in negativno stran, tudi če tako ne izgleda. V moji neprepričanosti starih časov sem se izboljšal na več načinov in si odprl več vrat. Sedaj moram za mojo prihodnost le ena izbrati.

Filip Krajnc, 9. a

Moji načrti, moje sanje

Sedaj že zavestno in nestrpno zaključujem osnovno šolo. Vse te mučne ure učenja, joka in strahu so se končale. Ali se bom res lahko igral s prijatelji ali šel s kolesom, ne da bi se zgrozil ob misli na jutrišnje ocenjevanje?

To so moje misli, preden sem se zavedel realnosti in se ozavestil, da jaz, tako kot moji sošolci, nadaljujemo vsak svojo šolsko pot. Šole je konec. Kaj pa delo? Med poletnimi počitnicami ne morem samo ležati na kavču in se spraševati, kaj sploh počnem v življenju, kot je to zapisal Kosovel. Najti si moram delo. Delo, ki ni pretežko in je dobro plačano. Ampak ne smem razmišljati samo iz dneva v dan. Zazreti se moram v prihodnost in si zastaviti cilje, ki bi jih v življenju rad dosegel.

A sedaj smo jaz in moji vrstniki v stiski. Vse te poti, izbire in ovire so pred menoj in je čas, da se človek zresni in se poglobi, kaj bi sploh v življenju želel početi. Osnovna šola je zelo dober preizkus samega sebe, da lahko spoznaš, kakšen človek v resnici si in kaj te zanima. Spoznal sem veliko novih prijateljev in ustvaril veliko lepih spominov.

Ampak žal se vsi lepi trenutki končajo in tudi ta se. Na valeti bomo pred starši zadnjič pokazali sodelovanje in povezanost, nato pa se bomo podali vsak v svojo poklicno smer in vsi želeli drug drugemu najbolj uspešno prihodnost, kar si jo lahko zamislimo. Samo še dva tedna me ločita od konca šole in začetka odraslega življenja, življenja, iz katerega bom naredil to, kar sem.

Alen Vovk, 9. b

Moji načrti, moje sanje

To šolsko leto se kar hitro zaključuje in približuje se novo poglavje našega življenja. Mogoče je malo strašno, saj ne vemo točno, kaj pričakovati, a jaz kar komaj čakam, da raziščem ta nov del svoje poti in uresničim svoje sanje za prihodnost.

Približujemo se koncu tega šolskega leta in tudi koncu osnovne šole. Zame je to kar velik korak. Morda se ne zdi kot velik, saj grem res le na novo šolo, a jaz to vidim drugače. Kot bi vstopila v nov svet, obrnila nov list v svoji knjigi. Seveda komaj čakam, a me vseeno malce skrbi. Ne skrbi me za snov in kako težko bo delo ali koliko se bomo morali učiti. Že zdaj se tako trudim in vem, da se bom potem morala še bolj. Razvila sem že neke delovne navade in zdi se mi, da je to tudi del osnovne šole. Malo težko je zapustiti sošolce, saj sem ravno tu spoznala nekaj čudovitih ljudi, s katerimi bom nadaljevala prijateljstvo še dolga leta. Saj vem, da se bomo še srečevali in se družili, vendar vseeno ni enako, kot da skoraj vsak dan preživiš z njimi. Res jih bom pogrešala. Imeli smo nekaj lepih let, ki jih ne bom nikoli pozabila. Želim si, da bi to našla tudi tam, ne pa da bi spoznala polno ljudi, ki se delajo, da so tvoji prijatelji, potem pa te zavržejo ali celo tebe predstavijo kot slabega, da bi sami izgledali bolje, kot je to naredil fant v Cankarjevem delu. Ko je njegov prijatelj res potreboval pomoč, on pa ga je ponižal, da bi izpadel dobro pred ostalimi za mizo. Ne prenesem takih ljudi in upam, da jih ne bom srečala, saj je to nekaj najhujšega, kar lahko narediš svojemu prijatelju. Vsaj po mojem mnenju je to nedopustljivo. Zato se tudi sama vedno trudim biti prijazna do vseh, dokler so oni do mene in poskušam čim bolj vključiti še druge ljudi. Želim si, da bi tudi kdo drug to naredil tudi zame.

Seveda pa me poleg prijateljstva skrbi tudi moja prihodnost, saj imam zase velike načrte. Praktično imam načrtovano svojo izobrazbo in poklic. Dobro je vedeti, kaj želiš, vendar me skrbi, da si bom vmes premislila ali pa mi ne bo uspelo in se bo vse porušilo. Tega me je predvsem strah. Po končani osnovni šoli bom nadaljevala izobrazbo na kemijski srednji šoli, v katero sem seveda že vpisana. Že kar nekaj let sem čakala na to in se zelo veselila. In res komaj čakam. Za tem pa želim šolanje nadaljevati na kemijski fakulteti. Sem kar prepričana, da bom vztrajala pri svojih načrtih, saj sem nad kemijo navdušena že v osnovni šoli.

Kot vidite, imam načrtovan skoraj vsak svoj korak in že komaj čakam na naslednjega. Vseeno pa bi rada, da bi šlo malo počasneje. Pogrešala bom vse to. To šolo, prijatelje, ki sem jih pridobila na poti, in dogodivščine, ki smo jih kot razred preživeli. Ne želim si, da bi se vse že končalo. Želim si še nekaj časa, vendar pa se ta na žalost nikoli ne ustavi. Tako pač je, lahko pa se potrudim, da ustvarim čim več novih in lepih spominov, dokler še imam čas.

Lepo je bilo, dokler je trajalo in nikoli ne bom pozabila vseh teh lepih spominov, ki smo jih skupaj ustvarili. Za vedno bodo ostali v mojem srcu in komaj čakam, da z novimi ljudmi ustvarim nove, takšne, ki se jih bom spominjala čez nekaj let in nanje gledala z nasmehom tako kot zdaj na te.

Tisa Ljubi, 9. b

POTUJEMO

Hotel Jakec

Smučarska proga pri hotelu Jakec

Vir: [BERGFEX: Smučišče Trije Kralji - Smučarski dopust Trije Kralji](#)

Hotel Jakec leži na Planini pri Šumiku in je oddaljeno približno 18 km iz centra Slovenske Bistrice. Ponuja veliko različnih aktivnosti, ki jim zagotavljajo vedno velik obisk tako pozimi kot poleti. Pozimi je družinam prijetno smučišče, poleti pa se spremeni v kraj, namenjen pohodnikom in kolesarjem.

Na smučišču obratujejo 4 proge v dolžini 3 kilometrov. Imajo tudi urejeno 4 kilometre dolgo traso za tek na smučeh. Nudijo tudi šolo smučanja in izposajo smučarske opreme. Med zimsko sezono na smučišču zaenkrat obratujeta dve vlečnici, letošnje leto pa imajo v načrtu postavitev nove sedežnice. Med sezono na smučišču potekajo različna tekmovanja v slalomu in veleslalomu za vse starosti. V bližini sta tudi dve večji smučišči – Rogla in Mariborsko Pohorje.

Poleti, ko je v dolinah vroče, je prav prijetno iti v hribe, kjer je temperatura vsaj 5 stopinj nižja. Večina ljudi misli, da poleti na smučišču ni nič za početi, a je v okolici smučišča urejenih 15 pohodniških in kolesarskih poti, ki so vodene z mobilno aplikacijo. V bližini sta tudi Mariborsko Pohorje in Rogla, ki imata urejene proge za kolesarski spust (*downhill*). Ker sta oba centra precej blizu, se lahko do njih odpravite kar s kolesom. Ko bodo zgradili sedežnico, bodo tudi sami uredili nekaj prog.

Hotel Jakec

Vir: [TIC Slovenska Bistrica - Hotel Jakec*** \(tic-sb.si\)](#)

Hotel je nastal iz planinskega doma, ki ga je lastnik kupil pred dobrimi dvajsetimi leti. Leta 2011 so ga prenovili in razširili v hotel Jakec. Hotel je označen s tremi zvezdicami, sam pa bi mu dal vsaj 4, saj sta hrana in prijaznost osebja res na visokem nivoju, v hotelu imajo urejen tudi welnes in bowling. Če imate hišnega ljubljénčka, pa nič ne skrbite, saj so v hotelu dobrodošli tudi oni. Tudi sam sem bil že nekajkrat v hotelu in ga res priporočam.

Rožle Grubič, 9. a

RAZVEDRILO

Nori časi

Pa imamo tudi v Sloveniji prvo žrtev Ukrajinske vojne ... Uboga Jožica, med zlaganjem v shrambi je na njo padla polica z 20 l olja in 50 kg moke.

Babica je zmeraj rekla: Nihče te ne bo plačal, če boš samo sedel in po nosu vrtal. Ni imela prav. Danes delam v testnem centru.

Zjutraj pijem sok srbskega Fructala in hrvaško kavo Barcaffe s francoskim mlekom Ljubljanskih mlekar. Zraven naročim kozarec češke Radenske. Grem v trgovino hrvaški Mercator, kupim hrvaško Kokto, kupim hrvaški sendvič od Žita. Zvečer pa si privoščim nizozemsko pivo Union.

Potem mi pa kmetijska ministrica soli pamet: »Kupuj slovensko.«

My goal in 2023 is to accomplish the goals I set in 2022 which I should have done in 2021 because I made a promise in 2020 which I planned in 2019.

»Mojega otroka ne boste cepili.«

Magda, 77 let, o sinu Zvonku, 50 let.

Pride zamaskiran moški na bencinsko črpalko in zavpije:

»To je rop izpraznite blagajno.«
Blagajničarka: »Ali imate PCT?«

Rožle Grubič, 9. a

Osmerosmerka Poletje

P	O	M	O	L	A	I	R	M	K	N	Z	O	A
D	B	Ž	A	M	O	R	S	K	I	D	E	S	N
I	F	S	M	F	V	Z	D	S	L	E	J	I	I
S	G	P	O	U	G	S	L	A	C	M	H	Š	Č
L	C	Z	R	N	Š	H	Z	J	K	E	L	R	O
A	E	Š	J	T	Č	A	D	E	R	D	G	O	R
D	L	K	E	B	B	N	E	K	F	U	J	M	V
O	Č	O	P	A	L	Č	A	S	K	Z	T	N	Ž
L	A	L	N	Z	S	D	K	O	P	A	L	K	E
E	V	J	U	E	Č	M	K	N	Č	I	Š	U	Ž
D	O	K	B	N	L	O	F	C	T	A	H	S	T
D	Ž	E	A	C	S	Č	V	E	C	N	L	A	U
B	H	J	C	O	T	O	K	T	G	Š	P	A	Z
K	P	A	I	M	E	M	Ž	N	U	O	V	R	V

SONCE, MEDUZA, MORSKI PES, ŠKOLJKE, SLADOLED,
KOPALKE, BAZEN, MORJE, PALME, POMOL, KOKOS, OTOK,
PLAŽA, VROČINA

Pripravila Nika Kovačič, 8. a

Horoskop za mesec junij

♈ KOZOROG

Rad imaš filme, ampak ne veš, kaj bi gledal.

♉ VODNAR

Rad drsaš, ampak boš pri vsakem triku padel.

♊ RIBI

Obožuješ morje, ampak se na smrt bojiš rib.

♋ OVEN

Šel boš jahat konja, ampak boš čez 5 minut padel z njega.

♌ BIK

Ko boš nosil visoke pete, boš sklecnil.

♍ DVOJČKA

Vsakič, ko boš v kinu, boš raztresel kokice.

♎ RAK

Na morju se rad sončiš, ampak te bo opeklo na obrazu.

♏ LEV

V živalskem vrtu ti bo kamela pojedla šop las.

♐ DEVICA

Rad športaš, zato bi rad treniral vse.

♑ TEHTNICA

Bil boš na dieti, ampak ne bo delovala.

♒ ŠKORPIJON

Ko si boš umival zobe, boš umazal ogledalo.

♓ STRELEC

Za rojstni dan te bo nekdo potisnil v torto.

Kim Zorko, 6. a

- **CAJTENG**, časopis OŠ Adama Bohoriča Brestanica, številka 17, letnik 2022/2023
- **Uredništvo**: Šolska cesta 29, 8280 Brestanica
- **Mentorica in urednica**: Andreja Dvoršek
- **Novinarji**: Katja Čerkuč, Alexei Gabrič Vintar, Žan Jevšnik, Žana Jevšnik, Tay Kajba, Klara Kodrič, Zoja Moškon, Andraž Povhe, Tilen Resnik, Kim Zorko, Žana Gorenc, Karla Grubič, Maja Hriberšek, Nik Arenšek, Žana Ban, Lučka Colarič, Enej Cvirn, Natalija Jankovič, Nika Kovačič, Pia Šturbej, Rožle Grubič
- **Naslovnica**: Eva Sluga in Zoja Požeg Dular
- **Likovni in literarni prispevki**: učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica
- **Drugi sodelavci**: učitelji in učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica
- **Likovna ureditev** (ilustracije – cliparti): petošolci z mentorico Uršo Vidmar
- **Ostali cliparti in ozadja**: prosto dostopno spletno gradivo

